

FÖRLÅTEN FALLER av Sergei Nilus

Sions vises protokoll

4:e upplagan, Blinkfyrens Förlag

Förord

Föreliggande broschyr utgör utdrag ur fjärde upplagan av ett av S. Nilus utgivet arbete. Första upplagan utkom 1902 (eller 1903) under titeln "Det stora i det ringa" och denna sista, fjärde upplaga utkom år 1917, ungefär vid den ryska revolutionens utbrott. Den såldes då slut på några dagar, varefter otroligt höga priser bjöds för exemplaret - ända upp till 1 500 rubel.

Om man jämför dessa "protokoll" med världshistoriens gång och i synnerhet med de senaste tidernas händelser, måste man ofrivilligt komma till övertygelsen om deras äkthet. Dessutom vore det svårt att anta att de skulle vara skrivna av en enda person med hänsyn till den framsynthet och den livskloket med vilka de är skrivna. Alla fakta och dokument, som författaren citerar, är tillfullo bevisade.

Då det i "protokollen" ständigt talas om frimureriet, måste läsaren, som inte är invigd i frimureriets - eller rättare i judefrimureriets - hemligheter, ställa sig frågan, vad det egentligen är för ett brödraskap, som är till den grad mäktigt, att det ur dess krets kan utgå "ledarna för världspolitiken", med andra ord exekutorerna av hela mänsklighetens öden. Ett uttömmande svar på denna fråga skulle föra oss alltför mycket vid sidan av broschyrens huvuduppgift. Men de av läsarna som behärskar franska eller ryska rekommenderar jag att

informera sig om frimureriets historia och verksamhet i den antimaconska litteraturen, behandlade i Frankrike av sådana kännare av frimureriets hemligheter som Mr Delassus (La Conjuración antichrétienne), Copin Albanelli (Le pouvoir occulte contre la France), Edouard Drumont (Question Juive) med flera samt i Ryssland av Schmakoff, Seljaninoff, grevinnan Toll, Boutmy med flera. För ändamålet med denna broschyr räcker det om läsaren nöjer sig med följande definitioner på frimureriet:

- 1) Frimureriet är ett hemligt brödraskap av kristna avfällingar i förbund med hedningar, i hemlighet lett av det judiska folkets ledare, och dess ändamål är att tillintetgöra den kristna kyrkan och den monarkiska regeringsformen, i synnerhet den kristna.
- 2) Frimureriet är ett antikyckligt eller ett sataniskt kyrkosamfund, en föregångare till Antikristi kyrka.
- 3) Frimureriet är så att säga fortsättningen här på jorden av det av Satan i himmelriket påbörjade upproret emot Gud.
- 4) Frimureriet är "olaglighetens hemlighet".
- 5) Frimureriet är "det stora Babylon", "den stora skökan som sitter över många vatten", (Joh. Upp. XVII och XVIII).

Men även om läsaren i god tro accepterar det ovarsagda kan denne ändå bli tveksam om den väg, på vilken den "kommande människan" kommer att vandra, för att uppstiga på Davids tron och som Israels Messias ta säte i Salomos tempels allra heligaste, och samtidigt bli kung och härskare över hela den övriga världen av olika språk, folkslag och trosläror.

Ja, denna hemlighet är stor! Men jag tror, att den nu har blivit uppdagad och att läsaren finner dess förklaring i "Sions Visers hemliga protokoll"

Inledning

År 1901 lyckades jag komma över en till sitt omfång jämförelsevis oansenlig handskrift, som kom att utöva en så djup omvälvning i min världsåskådning som endast en gudomlig kraft kan utöva på människoanden likt undret med en blindfödd som plötsligt kan se. Denna handskrift hade titeln "Protokoll förda vid Sions Visas sammankomster", och jag fick den av den numera avlidne Tschernska häradsadelsmarskalken, sedermera Stavropolska viceguvernören, Alexej Nikolajevitj Suhotin. Jag hade redan då börjat mitt skrivande till Guds ära, och till Suhotin stod jag i ett sådant vänskapsförhållande som till en man, som delar mitt synsätt och mina övertygelser - en man "av yttersta högern", som det nu heter.

Suhotin lämnade handskriften till mig med orden:

"Jag överlåter den till din fulla disposition. Läs igenom den och sätt dig in i den och gör något av den till nytta för den kristna andan, för annars kanske den bara blir liggande hos mig förgäves. I politiskt avseende är den värdelös eftersom det numera är för sent att göra något av den, men i andligt avseende kan den i dina händer, Gud give, komma till nytta."

I förbigående meddelade mig Suhotin att han i sin tur fått denna handskrift av en dam som permanent är bosatt utomlands, att denna dam har en egendom i det Tschernska häradet (jag vill minnas att han nämnde hennes namn men jag har glömt det) och att hon kommit över den på ett mycket hemlighetsfullt sätt. Suhotin nämnde vidare att damen ifråga efter sin återkomst från utlandet, överlämnat ett exemplar av denna handskrift till Sipjagin, det vill säga inrikesministern, och att denne omedelbart därefter blev mördad ... Suhotin berättade ytterligare ett och annat på samma hemlighetsfulla sätt,

men då jag senare tittade närmare på handskriftens innehåll, blev jag övertygad om att den med sin fruktansvärda och skoningslöst uppriktiga sanning till den grad vittnar om äktheten av sin härkomst från "de Sionska Vise", att den inte är i behov av något annat vittnesbörd om sitt ursprung. Men jag var då ännu ganska ung, inte tillräckligt bekant med Guds ord, inte heller med den ortodoxa lärans förkämpar och därför försökte jag främst vända mig till de världsliga makthavarna med avsikten att, genom "protokollen" varsko dem om den kommande faran.

En högt uppsatt person som jag trodde skulle intressera sig för min handskrift och vilken, som det föreföll mig, hade kunnat inverka på händelsernas gång i Ryssland, svarade mig att den slaviska folkstammen ännu inte uttalat sitt sista ord och att därför Sions Vise, hur listiga och mäktiga de än var, inte skulle lyckas förverkliga sina ansträngningar och "följaktligen finns det ingen anledning att oro sig för dem".

En annan person i ännu högre ställning, till vilken jag vände mig med de sionska protokollen, var storfursten - och martyren - Sergej Alexandrovitj. Sedan han läst igenom dem lät han, genom en honom närstående person, delge mig sin åsikt med två ord: "För sent!"

Därefter gjorde jag ytterligare ett försök att bringa min handskrift till vederbörandes kännedom, men även de blev resultatlösa.

På detta sätt gick tiden från 1901 till december 1905, då slutligen andra upplagan av min bok "Det stora i det ringa" utkom. I den vände jag mig för första gången till läsaren med ord om Antikrist i innebörden av "en snar politisk möjlighet". I denna bok ingick även "protokollen". Detta var, såvitt jag vet, första gången den hemliga frimurarjudiska sammansvärjningen mot den kristna världen enligt urkällorna, det vill säga enligt erkännande av denna sammansvärjnings egna ledare, offentliggjordes.

På den utom den kristna kyrkan liggande världen gjorde offentliggörandet av dessa protokoll ett knappt märkbart intryck. Den periodiska pressen, vars flesta organ befinner sig antingen i judehänder eller under judarnas ledning

och inflytande, bemödade sig att tiga ihjäl dem genom att nämna dem i förbigående som ett halvgalet påhitt eller en saga. Men bland de troende kristna gjorde "protokollen" starkt intryck och gav min bok en framgång som översteg varje förväntan och spred kunskapen och insikten om nutidens förborgade hemligheter i vida kretsar av den kristna världen.

Sedan dess har min bok med "protokollen" redan utkommit i 4 upplagor, men först nu har jag med full säkerhet, enligt judiska källor, fått erfara att dessa "protokoll" inte är annat än en strategisk plan att bringa världen under Israels häl. Protokoll utarbetade av det judiska folkets ledande män under loppet av många århundraden av dess spridning kring världen och föredragen i de äldstes råd av "landsflyktens furste" Theodor Herzl, vid den 1:a Sionistiska kongressen som sammankallades av Herzl i Basel i augusti år 1897.

Den så kallade "sionistiska" rörelsen bland intelligentians representanter för det judiska folket, liksom deras strävan efter ett nytt intåg i det "Förlovade landet", föddes för inte mer än 30-40 år sedan, men ett riktigt genombrott fick den just av Herzl, som liksom hade förkroppsligat i sig den falske Elias' bild, till vilken det talmudiska Israels förhoppningar ger en plats bland föregångarna till den kommande falske Messias, "världshärskaren av Davids säd".

Hur dessa dokument, vilka utgör "det allra heligaste" av Israels förhoppningar, deras ledares hemlighet under flera århundraden, hade kunnat tränga ut till de "oinvignas", den stora allmänhetens kännedom - det är okänt och blir knappast någonsin uppdagat. Jag fick dem, som ovan nämnts, år 1901, och samma år, i en cirkulärskrift Nr:18 och andra meddelanden till sionisterna i den sionistiska "Actions Committee's" namn, anför Herzl klagomål över att "några konfidentiella meddelanden, trots utfärdade varningar, inte hemlighållits utan spridits ut."

Även om detta vore ett rent tillfälligt sammanträffande, så är det inte utan sin betydelse. Men jag ser i detta faktum inte bara en händelse: det är Guds finger, som vidrört den förlåt, som dolt en sekelgammal hemlighet och tecknat på hela kristenhetens tempelmur med eldskrift de bibliska orden: Mene-

Tekel-Ufarsin.

Jag är övertygad om, att alla mina bröder i den kristna tron delar denna övertygelse med mig. Det var inte för intet som 1:a Basalkongressen, som tände så otroliga förhoppningar bland det judiska folket, upphöjde till dessförinnan okänd höjd bland judarna namnet på dess spiritus rector (andlige ledare). Det var inte för intet som dessa "protokoll" fick en så omfattande spridning i den kristna världen.

Var det därför att förvåna sig över om de känsliga sönerna av det "förföljda folket" vid en sådan "hänryckning" skulle ha förtalat sig och förrått hemligheten? Till och med själve Herzl var, enligt hans anhängares medgivande, inte främmande för pratsjuka och han blev även tvungen att rättfärdiga sig inför sina meningsfränder. Med anledning av en liknande anklagelse för alltför stor uppriktighet i ett tal, som han hållit i London under färskt intryck av de glädjande underrättelser han erhållit om Wilhelm II:s förhållande till sionismen, urskuldade sig Herzl med följande ord: "Det finns tillfällen, då man erfar ett nytt faktum, en gynnsam omständighet, en händelse, som man av försiktighetsskäl tillsvidare bör förtiga, då man inte vill tända en förtidig entusiasm, utan önskar hålla rörelsen inom försiktighetens och det gradvisa framåtskridandets gränser. Men ni bör finna det fullt förklarligt, om inte ur politisk så ur mänsklig synpunkt, att man kan hamna under det omedelbara intrycket av ett sådant nytt faktum, som då skedde med mig. Några av de här närvarande vet vad jag talar om. Om i en sådan stund, då man plötsligt blir övertygad om att den, som vanvettigt betraktade, sionistiska rörelsen blivit tillfullo erkänd i de realpolitiska faktorernas värld (vilket inte den värsta fiende skulle kunna förneka, om vi skulle komma på den tanken att berätta allt för honom) om - säger jag - i ett sådant ögonblick av glad tillfredsställelse, man även låter undslippa sig orden: "ja tror att våra planer kommer att gå i uppfyllelse och till och med i en så nära framtid att även män i min ålder kommer att uppleva den" - så är detta ännu inte ett tomt löfte och hotar inte att framkalla en skadlig entusiasm. De ord jag uttalade i London föll till all

lycka i en fruktbringande jordmån och stegrade våra vänners iver, vilken knappast kunde hållas uppe på önskvärt sätt endast med tal och matematiska beräkningar. Jag vet inte med mig att jag skulle ha syndat på så sätt emot den sionistiska rörelsen och emot det förnuftiga i vår agitation".

Om själve "landsflyktens furste" "i glädjen" inte kunde tygla en överflödig "pratsjuka", hur kan man då med säkerhet räkna på absolut tystnad hos varenda en av hans hantlangare?

Detta är troligen förklaringen till att den i sekler dolda "laglöshetens hemlighet" har uppdragats nu i våra dagar. Detta är orsaken till att nedan offentliggjorda "Sions Vises protokoll" avslöjats.

Enligt vad Herzls sagt så har han erhållit de "konfidentiella meddelandena om de viktigaste sakerna" av "tre aktade personer, nämligen överste Goldschmidt, Sir Samuel Montague och den hedervärde herr Singer". Av dessa tre "aktade" judar är Sir Samuel Montague för nuvarande krigsförnödenhetsminister hos vår bundsförvant England, den "hedervärde herr Singer" känner varje rysk by, där det finns en på avbetalning såld Singer symaskin. Endast "överste" Goldschmidt är tillsvidare okänd för ryssarna.

Och nu, låt oss övergå till "protokollen".

Protokoll, förda vid Sions Visers sammankomster:

Protokoll nr:1

"Låt oss utan alla fraser tala om betydelsen av varje tanke, låt oss genom jämförelser och slutledningar belysa varje omständighet.

Därför vill jag formulera vårt system såväl ur våra som gojernas synpunkter.

Vi bör komma ihåg, att människor med dåliga instinkter finns överallt, flera än goda sådana; därför uppnås de bästa resultat genom att styra dem med våld och skräck och inte genom akademiska resonemang. Varje människa strävar till makt, var och en skulle vilja bli diktator, om han bara kunde det, men då skulle denna människa därvid vara förmögen att uppoffra allas väl för att uppnå sitt eget.

Styrkans rätt. Vad är det, som har tyglat de vilda djur vi kalla människor? Vad har lett dem hittills?

I begynnelsen av samhällslivet underkastade de sig den råa och blinda styrkan, senare - lagen som utgör samma styrka, endast maskerad. Härav drar jag den slutledningen, att - enligt naturens lag - rätten ligger i styrkan.

Friheten endast en inbillning. Liberalismen. Den politiska friheten är en idé, men inte ett faktum. Denna idé måste man kunna tillämpa, då det är nödvändigt att genom ett inbillat lockbete dra folkkrafterna till sitt parti, om detta senare har föresatt sig att störta ett annat, som innehar makten. Denna uppgift underlättas, om motståndaren själv smittas av frihetsidén, av den så kallade liberalismen, och för idéns skull ger efter i sin makt. Här visar sig då vår teoris överlägsenhet: de lössläppta regeringstyglarna grips omedelbart enligt tillvarons lag och samlas i en ny hand, emedan den blinda folkmakten inte kan existera en enda dag utan ledare, och den nya makten endast intar den gamlas

plats, sedan den försvagats av liberalismen.

Guldet. Tron. Självstyrelsen. I vår tid har guldets makt intagit de liberala styrelsemännens plats. Det fanns en tid, då tron styrde. Frihetsidén är ouppfyllbar, emedan ingen kan begagna sig av den med måtta. Ge åt ett folk, om ock för en kort tid, självstyrelse, och denna skall övergå i självsvåld. Därefter uppstår inre stridigheter, vilka snart övergår till sociala slaktningar, i vilka staterna förbrinna och deras betydelse förvandlas till aska.

Kapitalets despotism. Utmattas riket i egna, inre konvulsioner eller överlämna de inre stridigheterna detsamma i händerna på yttre fiender, i vardera fallet kan det anses vara oåterkalleligen förlorat: det är i vår makt. Kapitalets despotism, som helt och hållet är i våra händer, räcker det ett räddande halmstrå, vid vilket det måste hålla sig fast emot sin vilja, i annat fall störtar det i avgrunden.

Den inre fienden. Jag frågar den, som i sin liberala anda skulle säga, att ett sådant resonemang vore omoraliskt: om ett rike har två fiender och om det gentemot den yttre fienden är tillåtligt och inte anses vara omoraliskt att begagna vart stridssätt, som t.ex. att inte meddela fienden sina krigsplaner, att anfälla honom om natten eller med övermakt, så varför kan man kalla sådana medel i förhållande till den farligare inre fienden, förstöraren av allmän ordning och välstånd, otillåtliga och omoraliska?

Folkmassan. Anarkin. Kan det sunnda, logiska förnuftet räkna på att med framgång leda folkmassorna med hjälp av förnuftiga förmaningar och övertalningar under möjlighet av motsägelse, om ock förnuftsvidrig, men som kan förefalla det ytligt resonerande folket behagligare? Under inflytande av låga passioner, fördomar, seder, traditioner och sentimentala teorier hänger sig människorna åt massorna och massornas individer åt partisplittringar, som förhindrar varje överenskommelse till och med på basen av fullt förnuftig förmaning. Varje folkmassebeslut beror på en tillfällig eller hopagiterad pluralitet, som till följd av okunnighet om de politiska hemligheterna fastställer ett absurt beslut, som sätter fröet till anarki i styrelsen.

Politiken och moralen. Politiken har ingenting gemensamt med moralen. En regent, som låter leda sig av moralen, är därför inte säker på sin tron. Den, som önskar regera, bör tillgripa list och hyckleri. Ädla folkegenskaper – uppriktighet och hederlighet – är brister i politiken, eftersom de bättre och säkrare störtar regenter från tronen än den starkaste fiende. Dessa egenskaper kan vara attribut för gojimregeringarna; vi ska i intet fall ledas av dem.

Den starkes rätt. Vår rätt ligger i styrkan. Ordet "rätt" är ett abstrakt begrepp, en på intet sätt bevisad tanke. Detta ord betyder endast: ge mig det jag önskar, så att jag därigenom får bevis på att jag är starkare än du!

Var börjar rätten? Var slutar den? I ett rike med en dålig organisation av makten, värdelösa lagar och en svag regent, försvagad genom en mängd rättigheter, som uppstått tack vare liberalismen, hämtar jag en ny rättighet – att med den starkes rätt störta mig över och slå ned alla existerande förordningar och föreskrifter, lägga vantarna på lagarna, omskapa alla institutioner och göra mig till herre över dem, som överlämnat åt oss sin styrkas rätt, eftersom de avstått den frivilligt, liberalt.

Den frimurarjudiska oövervinneligheten. Nu, då varje välde vacklar, kommer vår makt att bli mer oövervinnelig än varje annan, eftersom den kommer att vara osynlig, tills den blir så fast, att ingen slughet är i stånd att undergräva den.

Ändamålet helgar medlen. Ur det tillfälliga onda, som vi nu är tvungna att utöva, uppstår det goda i en orubblig regering, vilken återupprättar den regelrätta gången i folkexistensens mekanism, störd av liberalismen. Resultatet helgar medlen. Låt oss fästa vår uppmärksamhet vid våra planer, inte så mycket vid det goda och moraliska, som vid det nödvändiga och nyttiga. Framför oss ligger en strategiskt utstakad plan, från vilken vi i intet fall bör avlägsna oss, utan att riskera tillintetgöring många seklers arbete.

Folkmassan är blind. För att utföra ändamålsenliga handlingar bör man ta i betraktande massornas låghet, ombytthet, deras oförmågenhet att hålla ord och att förstå och högakta sitt eget livs villkor, sitt eget välstånd. Man bör ha

klart för sig, att massornas makt är blind, oförnuftig, oresonlig, lystrande till höger och vänster. En blind kan icke leda blinda utan att föra dem till avgrundens rand. Alltså, massornas individer, uppkomlingar av folket, om ock genialiskt kloka, men utan insikter i politiken, är inte förmögna att uppträda som massornas ledare, utan att bringa hela nationen på fall.

Politikens ABC. Endast den, som från barndomen uppfostrats till självhärskare, kan tillfullo fatta de ord, som är skrivna med politiska bokstäver.

Partikivet. Folkmassan, överlämnad åt sig själv, det vill säga åt uppkomlingar ur sin egen mitt, tillintetgör sig själv genom partistrider, som uppväcks av maktbegär och popularitetsjakt samt genom därav uppstående oordningar. Är det ens möjligt, att folkmassorna skulle kunna lugnt, utan rivalitet bedöma eller reda sig med landets affärer, vilka inte få förblandas med personliga intressen? Är de i stånd att försvara sig mot yttre fiender? Det är inte ens tänkbart, ty en plan, som är fördelad i så många delar, som det finns huvuden i folkhopen, förlorar sin enhetlighet, och därför blir den obegriplig och utförbar.

Den mest ändamålsenliga styrelseformen är självhärskarväldet. Endast under ett sådant kan statsplanerna utarbetas vidlyftigt tydliga, i ordningsföljd, fördelande allt i statsmaskinens mekanism. Härav måste man dra den slutsatsen, att en ändamålsenlig styrelse, som skall vara till nytta för landet, bör koncentreras i händerna på en ansvarig person. Utan absolut despotism kan en civilisation inte existera, genomförd, inte av massorna, utan av deras ledare, vem han än må vara. Folkhopen består av barbarer, som visar sitt barbari vid varje tillfälle. Så snart folkmassan bemäktigar sig friheten, förvandlas den till anarki, vilken i sig själv är höjden av barbari.

Sprit. Klassicism. Liderlighet. Betrakta de av sprit överlastade djur, som förlorat förståndet av vin, vars obegränsade förtärande är givet samtidigt med friheten! Inte kan vi tillåta oss att de våra gå därhän ... Gojimfolken är bortkollrade genom spritdrycker, och deras ungdom har blivit förslöad av klassicismen och tidigt liderligt leverne, vartill våra agenter lockat dem –

informatörer, lakejer, guvernanter i rika familjer, bodbetjänter och alla våra kvinnor i gojernas förlustelseinrättningar. Till dessa senare räknas så kallade "damer ur societeten", frivilliga föregångerskor i liderlighet och lyx.

Den frimurarjudiska styrelsens princip och regler. Vår paroll är – makt och hyckleri. Endast styrka segrar i politiska saker, i synnerhet om den är dold i de talanger, som är nödiga för statsmän. Våld bör vara principen och list och hyckleri – reglerna för regeringar, vilka inte ämnar nedlägga sin spira inför fötterna på någon ny makt. Detta onda är det enda medlet att uppnå målet – det goda. Därför bör vi inte rygga tillbaka för mutor, bedrägeri och förräderi, då de kan tjäna till att föra oss till målet. I politiken bör man kunna ta annans egendom, utan att vackla, om man därigenom vinner undergivenhet och makt.

Terrorn. Vårt rike, som följer den fredliga erövringens väg, har rättighet att förbyta krigets fasor mot mindre märkbara och mera ändamålsenliga dödsdomar till underhållande av en terror, som tvingar till blind lydnad. Rättvis, men obeveklig stränghet är den verksammaste faktorn i statsmakten; inte endast för fördelens skull, utan även i pliktens namn, för segerns skull, bör vi hålla oss till ett program av våld och hyckleri. Beräkningens doktrin är lika så stark, som de medel den begagnar sig av. Därför är det inte så mycket genom själva medlen, som genom stränghetens doktrin vi kommer att segra samt lägga alla regeringar under vår överregering (jämför AC Schmakoff, "Den internationella hemliga regeringen".) Det är nog att man vet, att vi är obevekliga, för att varje olydnad skall upphöra.

Frihet. Jämlikhet. Broderskap. Redan i forntiden utslungade vi bland folken orden: "frihet, jämlikhet, broderskap", ord, otaliga gånger sedan dess upprepade av de själlösa papegojor, som från alla håll flyger till dessa lockbeten. Med dem har välståndet i världen, den verkliga personliga friheten, förr så skyddad mot massornas tryck, förintats. Man skulle inte tro, att kloka, intelligentare gojer inte skulle ha klargjort för sig den abstrakta beskaffenheten av de uttalade orden, att de inte skulle ha märkt motsägelsen i deras betydelse och i deras förhållande till varandra, att de inte skulle ha sett, att det i naturen

inte existerar någon jämlikhet, inte kan finnas frihet, att själva naturen har fastställt olikhet i förstånd, karaktär och anlag ävensom beroendet av dess lagar, att de inte skulle ha insett, att massan är en blind kraft, att uppkomlingar, valda av och ur massan för att styra, på politikens område, är lika blinda som den själv, att en invigd, om också enfaldig kan styra, medan däremot en inte invigd, även om han vore ett geni, intet begriper i politiken – allt detta har förbisetts av gojerna.

Principen i en dynastisk regering. Och det oakttat har den dynastiska regeringen grundat sig därpå; fadern anförtrodde åt sonen kännedomen om de politiska affärernas gång, så att ingen skulle känna den utom medlemmarna av dynastin och därför inte heller kunna yppa den för det styrda folket. Under tidernas lopp har meningen med det dynastiska överlåtandet av politikens verkliga innebörd gått förlorad, vilket har länt vår sak till framgång.

Tillintetgörandet av gojimaristokratiens privilegier. På alla håll i världen har orden "frihet, jämlikhet och broderskap" ställt i våra led, genom våra blinda agenter, hela legioner, vilka med jubel burit våra fanor. Likväl är dessa ord maskar, som undergrävt gojernas välstånd, överallt tillintetgjort fred, lugn, solidaritet, i det de förstört alla deras rikens grundvalar. Framdeles får ni se, att detta har bidragit till vår triumf: detta har givit oss möjlighet bland annat att få den viktigaste triumf på hand – upphävandet av privilegierna eller med andra ord grunden för gojimaristokratin, vilken var folkens och staternas enda försvar mot oss.

Den nya aristokratin. På ruinerna av den forna bördaristokratin har vi i spetsen för all intelligensaristokrati – ställt penningens. Denna nya aristokratis värdesättning har vi lagt i den av oss beroende rikedomens samt i den av våra vise utbildade vetenskapen.

Psykologisk beräkning. Vår seger har underlättats ännu därigenom, att vi i relationer med för oss behövliga personer alltid spelat på det mänskliga väsendets känsligaste strängar – på beräkning och begär, på människans omätliga materiella behov, och de uppräknade mänskliga svagheter är, till

och med tagna var för sig, i stånd att döda initiativet, i det de utlämnar människan till den, som köper hennes verksamhet.

Frihetens abstraktion har gjort det möjligt att övertyga massorna om att regeringarna inte är annat än förvaltare hos landets ägare – folket, och att man därför kan byta desamma som man byter handskar.

Statsöverhuvudenas avsättlighet har överlämnat dem i våra händer och gjort dem till våra lekdockor."

Protokoll nr:2

Ekonomiska krig är grunden till det judiska herraväldet. För oss är det nödvändigt, att krigen om möjligt inte resulterar i territoriella vinningar. Detta överför kriget på ekonomisk grund, genom vilket nationerna i vår hjälp ser styrkan av vårt herravälde, och under sådana förhållanden görs båda de krigförande parterna beroende av vår internationella agentur som äger miljoner ögon, vilka inte fördunklas av några som helst hänsyn. Då kommer våra internationella rättigheter att utplåna de nationella i den egentliga betydelsen av rätt.

Den synliga administrationen och de "hemliga rådgivarna". Administratörerna som är valda av oss ur folkets led och beroende av dessas slaviska böjelser, är inte lämpade att regera, varför de lätt kan göras till marionetter i vårt spel, i händerna på våra genialiska och lärda rådgivarespecialister, vilka från den tidigaste barndomen blivit uppfostrade till att styra hela världen. Som ni redan vet har dessa våra specialister förvärvat nödvändiga kunskaper i regerandets konst ur våra politiska läror, ur historiens erfarenheter och ur iakttagelser av varje företeelse i det dagliga livet. Gojerna låter sig inte ledas av de praktiska resultaten av opartiska, historiska iakttagelser, utan av teoretisk

rutin, utan någon som helst kritik av dess resultat. Därför behöver vi inte räkna med dem – de kan gärna tills vidare förlusta sig eller leva i hopp om nya förlustelser eller på minnet av upplevda sådana. Må de anse det som det förnämsta, som vi inspirerat dem att anse för vetenskapens (teorins) sista ord. I detta syfte uppväcker vi ständigt genom pressen blint förtroende för densamma. Gojernas intellektuella kommer att glädjas över sina kunskaper, utan att dock logiskt granska dem. De kommer att genomdriva alla ur vetenskapen hämtade teorier, som är uppkonstruerade av våra agenter i avsikt att uppfostra sinnen i en för oss gynnsam riktning.

De förstörande lärornas framgångar. Tro inte att våra påståenden är påhittade. Observera de av oss arrangerade framgångarna för darwinismen, marxismen, nietzscheismen. Dessa lærors upplösande verkan på gojernas sinnen bör, åtminstone för oss, vara uppenbar.

Anpassning i politiken. Vi måste räkna med de samtida folkens sätt att tänka, karaktärer och tendenser för att inte begå misstag i politiken och i styrandet av administrativa institutioner. Vårt system, vars mekanisms delar man kan ordna på olika sätt, beroende på de folkens temperament, som vi möter på vår väg, kan inte ta hem segern, om inte dess praktiska tillämpning kommer att grunda sig på tidigare erfarenheter tillsammans med de nu aktuella.

Pressens roll. De nuvarande regeringarna har i sina händer en storartad makt, som styr människors sätt att tänka – det är pressen. Pressens roll är så att säga att påvisa nödvändiga krav, framföra folkets klagan, uttrycka och skapa missnöje. I pressen personifieras frispråkighetens triumf. Men regeringarna har inte förstått att begagna sig av denna makt – och den har kommit i våra händer. Genom den har vi vunnit makt och inflytande, medan vi själva har stannat i skuggan. Tack vare pressen har vi tagit guldets i våra händer, även om det kostat oss blod och tårar.

Guldets värde och värdet av judiska offer. Vi har köpt oss fria genom att offra många av vårt folk. Men varje offer från vår sida kostar tusende gojer inför Gud.

Protokoll nr:3

Den symboliska ormen och dennas betydelse. Idag kan jag meddela er att vi står bara några steg från målet. Det återstår bara en liten vägsträcka och hela vår tillryggalagda väg är färdig att sluta den Symboliska Ormens cirkel. Då denna krets sluts kommer alla europeiska riken att omslutas av den som i ett skruvstäd.

Den konstitutionella vågens vacklande. Terrorn i slotten. Den samtida konstitutionella vågen faller inom kort eftersom vi har reglerat den utan noggrannhet för att hindra den att komma i jämvikt innan dess stöd blivit utslitet. Gojerna har förutsatt att de smitt den tillräckligt fast och förväntar sig att vågen skall komma i jämvikt. Men stödet – de regerande – är undanskynt av sina representanter som gör sådana dumheter som att låta sig hänföras av sin okontrollerbara och oansvariga makt. För denna sin makt har de att tacka terrorn som behärskar slotten. Då regenterna inte kan närma sig sitt folk och tränga in i dess krets kan de inte komma överens med folket och skydda sig mot de maktlystna. Den seende regerande makten och den blinda folkmakten, vilka av oss hålls skilda från varandra, har förlorat varje betydelse, ty skilda från varandra är de maktlösa som den blinde utan käpp.

Makten och ärelystnaden. För att förleda de maktlystna till maktmissbruk har vi mobiliserat alla krafter mot varandra genom att vi utvecklade deras liberala tendenser till oberoende. I denna riktning har vi uppmuntrat all företagsamhet, har vi beväpnat alla partier och har ställt makten som en skottavla för all slags ambition. Vi har förvandlat rikena till arenor för oroligheter och uppror. Om ännu en liten tid skall oroligheter och fallissement uppstå överallt...

De parlamentariska pratmakarna. Pamfletter. Missbruk av makten. Outtröttliga pratmakare har förvandlat alla parlamentariska och administrativa sammanträden till oratoriska tävlingar. Oförsynta journalister och ogenerade pamflettförfattare anfaller dagligen den administrativa personalen. Missbruk av makten skall bringa alla institutioner på fall och allt kommer att ramla under de rasande massornas slag.

Det ekonomiska slaveriet. "Folkets rättigheter". Folken är fastare fjättrade vid tungt arbete genom fattigdom än de skulle vara genom slaveri eller livegenskap. Från sådant kunde man på ett eller annat sätt befria sig, man kunde försona sig med det. Men från nöden kan de inte lösgöra sig. Vi har i konstitutionen infört rättigheter, som för massorna endast är fingerade – men inte verkliga rättigheter. Alla dessa så kallade "folkets rättigheter" kan endast existera i inbillningens värld, men aldrig i praktiken. Vad betyder det för proletären–kroppsarbetaren, böjd över sitt tunga arbete, nedtryckt av sin svåra lott, att pratmakarna får rättighet att skrävla, journalisterna rättighet att skriva allt möjligt dravel vid sidan av allvarligare saker, om en gång proletären inte har annan fördel av konstitutionen än de ynkliga smulor vi slänger till honom från vårt bord, (som tack) för att han röstar till förmån för våra intressen och våra kandidater, för våra agenter? Republikanska rättigheter för fattigman – är en bitter ironi, för nödvändigheten av så gott som dagligt arbete hindrar honom från att verkligen begagna sig av dem. Istället berövar de honom garantin för en ständig och säker arbetsförtjänst eftersom han blir beroende av arbetsgivarnas och kamraternas strejker.

Skinneriet och aristokratin. Folket har under vår ledning tillintetgjort aristokratin, som var dess naturliga försvarare och försörjare, för sin egen fördels skull oupplösligt förenad med folkvälståndet. Nu, i och med aristokratins tillintetgörande, har folket råkat ut för att bli skinnade av nyrika skurkar som skoningslöst klavbundit arbetarna.

Frimurarjudarnas armé. Vi uppträder som arbetarens räddare från detta ok när vi erbjuder honom inträde i leden av vår armé – av socialister, anarkister,

kommunister, vilka vi alltid stödjer skenbart följande de broderliga reglerna av allmänmänsklig solidaritet i vårt sociala frimureri. Aristokratin, som hade rätt att begagna sig av den arbetande klassens arbete, var intresserade av att arbetarna var mätta, friska och kraftiga. Vi är intresserade av motsatsen – av gojernas degeneration.

Gojernas degeneration. Vår makt ligger i kronisk hunger och svaghet hos arbetaren eftersom han genom allt detta binds vid vår vilja då han själv varken har kraft eller energi att motsätta sig den.

Hungerns och kapitalets rätt. Hungern befäster kapitalets rättigheter över arbetaren säkrare än den rätt som den lagliga, regerande makten har givit aristokratin. Genom hungern och därav uppkommande avundsjuka och hat leder vi folkmassorna och med hjälp av deras händer undanröjer vi dem som hindrar oss på vår väg.

Folkmassan och världshärskarens kröning. När tiden är inne för vår världshärskare att låta kröna sig kommer dessa händer att sopa bort allt som kunde vara till hinders.

Huvudämnet i programmet för de blivande frimurarfolkskolorna. Gojerna har vant sig av med att tänka utan våra vetenskapliga råd. Därför ser de inte det akuta behovet av det som vi, då vårt rike kommer, ska stödja, utan att vika en tum åt sidan, nämligen att man i folkskolorna bör lära sig en enda sann vetenskap, den förnämsta av alla – vetenskapen om organisationen av det mänskliga livet, av det sociala tillståndet som kräver en fördelning av arbetet och följaktligen en indelning av människorna i klasser och stånd. Alla måste vara medvetna om att jämlikhet inte kan finnas till följd av skillnaden mellan olika verksamheters bestämmelse, att den som genom sin handling komprometterar ett helt stånd, inte kan svara inför lagen på samma sätt som den som inte förnärmar någon annan än sin egen heder.

Hemligheten av den sociala organisationens vetenskap. Den sociala organisationens rätta vetenskap, i vars hemligheter vi inte tillåter gojerna att få inblick, skulle visa alla, att plats och arbete bör bevaras inom bestämda

kretsar, för att inte bli en källa till mänskligt elände på grund av olikformigheten mellan uppfostran och arbete. Då de lär sig denna vetenskap kommer folken frivilligt att underkasta sig makten och den av densamma ordnade styrelseformen i staten. I vetenskapens nuvarande tillstånd och den av oss skapade riktningen, hyser folket, som är förvillat och blint tror på det tryckta ordet, i sin okunnighet fiendskap till alla socialgrupper, som de anser stå över dem själva, ty de förstår inte betydelsen av varje samhällsklass.

Den allmänna ekonomiska krisen. Den ovannämnda fiendskapen ökar ännu mer på grund av den ekonomiska krisen, som kommer att förhindra alla börsavtal och all industriell verksamhet. Då vi genom alla tillgängliga medel samt genom guldets makt - som hör och häpna är i våra händer - åstadkommit en allmän ekonomisk kris, kastar vi samtidigt i alla länder i Europa ut mängder av arbetare på gatorna. Dessa massor ska med förnöjelse utgjuta blodet av dem som de i sin okunnighet alltsedan barndomen avundats och vilkas förmögenhet man då kan plundra.

De våras säkerhet. De våra kommer inte att drabbas eftersom vi känner till tidpunkten för anfallet och ska vidta åtgärder för de våras säkerhet.

Frimureriets despotism - förnuftets makt. Vi har övertygat alla att framgången för gojerna är förnuftets herravälde. Sådan blir även vår despotism, ty den förstår att genom förnuftig stränghet dämpa alla oroligheter och utrota liberalismen ur alla institutioner.

Förlusten av frimurarledaren och "den stora franska revolutionen". Då folket märkte att man i frihetens namn gjorde eftergifter och visade overseende, föreställde folket sig att det var härskare och kastade sig över makten. Men som varje blind stötte det naturligtvis på en hop hinder, försökte fåfängt finna en ledare och förstod inte att återvända till det gamla och gav oss sin fullmakt. Ni skall inte glömma franska revolutionen som vi givit namnet "den stora"; orsaken till att den inträffade är oss väl bekant, ty den är uteslutande våra händers verk.

Sedan dess leder vi folket från den ena missräkningen till den andra så att

det skall avstå även från oss till förmån för en härskaredespot av Sions blod, som vi skall uppfostra för världen.

Orsaken till frimureriets osårbarhet. För närvarande är vi, som en internationell kraft, osårbara eftersom vi, om vi blir anfallna, finner stöd i andra riken. Gojimfolkens bottenlösa nedrighet, kryperi för makten, obarmhärtighet mot svagheter, skoningslöshet mot förseelser och nedlåtenhet mot förbrytelser, ofördragsamhet mot motsägelser i en fri organisation, tålmodighet ända till martyrskap inför en djärv despotisms övervåld – se där vad som bidrar till vår oavhängighet. De tål och lider under de nutida premiärdiktatorernas missbruk, för vilka de skulle halshugga tjugo kungar.

De hemliga frimuraragenternas roll. Hur ska man förklara en sådan företeelse, en sådan brist på konsekvens hos folkmassorna med avseende på händelser som förefaller likartade? Dessa företeelser kan förklaras genom att diktatorerna viskar i folkets öra genom sina agenter, att de genom sina missbruk skadar staterna för ett högre mål – nämligen för att uppnå folkets väl, deras internationella broderskap, solidaritet och jämlikhet. Men naturligtvis talar de inte om att detta kan ske endast under vår ledning.

Ja, folket dömer dem som har rätt och frikänner de skyldiga eftersom det inbillar sig att det kan göra allt det vill. Tack vare denna villfarelse tillintetgör folket all rättsordning och skapar oordning för varje steg det tar.

Friheten. Samhällsorganisationer utropar ordet "frihet" i kampen med varje makt, till och med den gudomliga och naturens. Det är därför som vi, då vi kommer till makten, måste utesluta detta ord från mänsklighetens lexikon, som en princip av den djuriska styrkan, vilken förvandlar folkmassan till blodtörstiga vilddjur.

Det sägs att dessa djur somnar in varje gång de har druckit sig mätta av blod och då är det lätt att slå dem i bojor. Men om man inte ger dem blod, sover de inte utan strider.

Protokoll nr:4

Republikens stadier. Varje republik genomgår flera stadier. Det första av dem kan jämföras med de första dagarna av en blinds vanvett. Det andra yttrar sig i demagogi, varav föds anarki som oundvikligen leder till despotism, men inte till en laglig och därför ansvarig, utan till en osynlig och anonym despotism, fullt ut lika kännbar som vilken som helst hemlig organisations. Den handlar så mycket mera oförsynt som den opererar bakom ryggen på alla möjliga agenter. Ett ombyte av dessa agenter skadar sällan utan tvärtom understödjer det den hemliga makten, vilken tack vare detta ombyte befrias från nödvändigheten att slösa sina medel på belöningar åt mångåriga tjänare.

Det yttre frimureriet. Vem eller vad är i stånd att störta en osynlig kraft? Vår kraft är just en sådan. Det yttre frimureriet tjänar som täckmantel åt de blinda för denna kraft och dess ändamål. Men dess verksamhet och till och med dess vistelseort förblir ständigt okänd för folket.

Friheten och tron. Men friheten skulle även kunna bli oskadlig och existera i statshushållningen utan men för folkens välstånd, om den skulle hålla sig till principen om tron på en Gud, på människosläktets brödraskap, och hålla sig oberoende av tanken på jämlikhet, som motsägs av naturlagarna själva, eftersom de fastställt principen att den ena skall lyda under den andra. Med en sådan tro skulle folket styras genom församlingens förmynderskap och skulle undergivet och mildt låta sig ledas av sin själasörjare, lydande Guds rådslag här på jorden. Det är därför vi absolut måste riva upp den tron, utrota ur gojernas sinne själva principen om Gud samt byta ut den mot aritmetiska beräkningar och materiella fordringar.

Den mellanfolkliga konkurrensen i handel och industri. Spekulationens roll.

För att gojerna inte ska hinna tänka och observera, ska man locka dem till handeln och industrin. På så sätt kommer alla nationer att söka sina egna fördelar och i kampen om dem märker de inte sin gemensamma fiende. Men för att friheten skall helt upplösa och ruinera gojimsamhällena, bör man bygga industrin på spekulationens grund. Detta har det syftet att det som genom industrin tas ur jorden, inte stannar i industrins händer, utan övergår till spekulation, det vill säga till våra kassor.

Guldets kult. Den spännande kampen om företräden och framgångar i det ekonomiska livet skapar, ja, har redan skapat, besvikna, kalla och hjärtlösa samhällen. Dessa samhällen hyser djup avsky för den högre politiken och religionen. Deras rättesnöre blir endast beräkning, det vill säga guld, vilket de kan ägna en verklig kult för de materiella njutningar det kan ge. Då, inte för att tjäna det goda, inte ens för rikedomens skull, utan uteslutande av hat och avund gentemot de privilegierade, kommer de lägre gojimklasserna att följa efter oss i kampen mot våra konkurrenter om makten - nämligen gojimintelligen.

Protokoll nr. 5

En sträng centralisering av styrelsen. Vilken form av administrativ styrelse kan man ge samhällen, där besticklighet har trängt in överallt, där man förvärvar rikedomar genom skickligt utförda, skurkaktiga avtal, där självsvåld härskar, där moralen uppehålls med straffmedel och stränga lagar, men inte enligt frivilligt antagna principer, där känslorna för fäderneslandet och religionen är utplånade genom kosmopolitiska doktriner? Hurudan styrelseform bör man ge dessa samhällen, om inte den despotiska, vilken jag längre fram skall beskriva för er? Vi ska skapa en sträng centralisering av styrelsen för att

kunna ta alla samhällskrafter i våra händer. Vi ska reglera på mekaniskt sätt alla det politiska livets handlingar av våra undersåtar genom nya lagar. Dessa lagar ska successivt upphäva tidigare, av gojim medgivna eftergifter och friheter, och vårt herravälde skall utmärka sig genom en så stort anlagd despotism, att det blir i stånd att när som helst och var som helst överrumpla motsträviga och missnöjda gojer.

Man skall möjligen påstå, att despotismen, som jag talar om, inte överensstämmer med den nutida progressen, men jag skall bevisa motsatsen för er.

De vägar, på vilka frimureriet tillskansar sig makten. Under de tider, då folken såg upp till regenterna som till den gudomliga viljans rena uppenbarelse, underkastade de sig utan knot sina självhärskande monarker, men från den dag vi ingivit dem tanken på egna rättigheter, har de börjat betrakta de regerande som vanliga dödliga. Smörjelsen genom det Gudomliga valet har i folkets ögon fallit från kungarnas huvuden, och då vi berövat folket tron på Gud, har maktens styrka blivit utkastad på gatan till hopens förfogande samt upptagen av oss.

Dessutom tillhör oss konsten att leda massorna och personligheterna genom skickligt uttänkta teorier och fraseologier, genom regler för samfundslivet och allehanda andra finter, som gojerna inte har något begrepp om, genom det speciella i vår administrativa förmåga, uppfostrad för analys, observation och sådana finesser i kombinationer, vari vi inte hava några medtävlare, liksom genom uppgörandet av planer för politiska handlingar och sammanlutningar. Endast jesuiterna kunde tävla med oss beträffande sådant, men vi har förstätt att diskreditera dem inför den korttänkta massan, då deras organ är synligt, medan vi med vår organisation har stannat i skuggan. För övrigt är det inte likgiltigt för världen, vem som blir dess herre – katolicismens överhuvud eller vår despot av Sions blod?! För oss, det utvalda folket, är det långt ifrån likgiltigt.

Orsaken varför staterna inte kommer överens. För en tid kunde en världscoalition mellan gojerna komma till rätta med oss, men mot detta bakhåll äro

vi säkerställda, tack vare de djupa rötter av oenighet mellan dem, som numera är omöjliga att rycka upp. Vi har ställt emot varandra gojernas personliga och nationella beräkningar, religions - och rashat, uppammat av oss i deras hjärtan under loppet av tjugo århundraden. Tack vare allt detta får inte en enda stat understöd, eftersom var och en kommer att tro, att en sammanlutning emot oss är ofördelaktig för honom själv. Vi är alltför starka - med oss får man ännu göra upp räkningen. Makterna kan inte ens ingå obetydliga överenskommelser utan att vårt inflytande hemligen spelar in.

Judarna - Guds utvalda. Per me reges regnant - "genom mig regera konungarna". Och profeterna har sagt till oss, att vi är utvalda av Gud själv för herraväldet över hela jorden. Gud har förlänat oss geni, på det att vi måtte kunna fullborda vår uppgift. Om det skulle finnas ett geni i motståndarnas läger, skulle han ännu kunna uppta kampen mot oss, men en främling går inte upp emot en gammal inföding: kampen mellan oss skulle bli skoningslös, något världen ännu inte skådat. Dessutom skulle deras geni komma för sent.

Guldet - riksmekanismens drivkraft. Alla riksmekanismens hjul rör sig genom den drivkraft, som befinner sig i våra händer, och denna drivkraft är - guldet. Den av våra vise uttänkta vetenskapen om den politiska ekonomin tillerkänner kapitalet härskarvärdigheten sedan långa tider tillbaka.

Monopolet i handel och industri. För att kapitalet skall kunna verka utan hinder, är det nödvändigt att erhålla frihet för monopol i handel och industri, något, som redan genomdrivs av en osynlig hand i alla världsdelar. En sådan frihet ger politisk makt åt industriidkarna, och verkar skadligt på folket. Nu för tiden är det viktigare att avväpna folken än att sända dem i krig, det är viktigare att begagna sig av de sjudande passionerna till vår fördel än att släcka dem, viktigare att bemäktiga sig och tolka andras tankar på sitt sätt än att undertrycka dem.

Kritikens betydelse. Vår styrelses förnämsta uppgift består i att försvaga den allmänna meningen genom kritik, vänja mänskligheten av med all tankeverksamhet, som framkallar motstånd, och inrikta dess förståndskrafter på

tomma vältalighetsskärmytslingar.

Inrättningar "för syns skull". I alla tider har folken likasom individerna tagit ord för handling, emedan de nöjer sig med det, som visas, och sällan märker, om löften, i det allmänna livet, uppfylls. Därför inrättar vi allehanda institutioner för syns skull, vilka vältaligt ska bevisa sina välgärningar till förmån för framåtskridandet.

Leda vid talträngdhet. Vi ska anta alla partiets och riktnings liberala fysionomier samt ge en sådan fysionomi åt folktalarna, vilka genom outtömlig talträngdhet bör göra människorna utleda på tal och ge dem avsky för talare.

Hur skall man ta den allmänna meningen i sina händer? För att ta den allmänna meningen i sina händer, bör man bringa den i villrådighet genom att från olika håll framkasta alla möjliga motsägande tankar, till dess att gojerna förlorar sig i denna labyrint samt inser, att det bästa är att inte ha någon åsikt alls i politiska frågor, i vilka allmänheten inte behöver vara invigd, eftersom endast den bör vara invigd i sådant, som leder samhället. Detta är den första hemligheten.

Den andra för styrelsens framgång nödvändiga hemligheten består däri, att till den grad öka folk- och samhällslytena – vanor, passioner, samhällslagar – att ingen blir i stånd att utreda detta kaos och människorna i följd härav upphör att förstå varandra. Denna taktik hjälper oss dessutom att så kiv och split partierna emellan, splittra alla kollektiva krafter, vilka ännu inte vill underkasta sig oss, och släcka varje personligt initiativ, som på något sätt kunde hindra vår sak.

Betydelsen av det egna initiativet. Ingenting är farligare än det personliga initiativet. Om det är genialiskt, kan det göra mera än en miljon människor, bland vilka vi utsått split. Vi bör leda uppfostran av gojimsamhällena så, att i varje fall, där det krävs initiativ, folken står modfälda i hopplös vanmakt. Ansträngningen, som här flyter ur handlingsfriheten, försvagar krafterna, då den kolliderar med en främmande frihet. Härav uppstår svåra moraliska stötar, misräkningar, motigheter.

Överregeringen. Genom allt detta uttröttar vi gojerna så, att vi tvingar dem att erbjuda oss den internationella makten, vilken utan att riva ned kan omfatta alla statsmakter i världen och bilda en Överregering. I stället för de nuvarande regenterna kommer vi att skapa en skräckbild, som kommer att nämnas Överregeringsadministration. Dess armar kommer som gripklor att sträckas åt alla håll, med en så kolossal organisation, att den inte kan undgå att kuva alla folk.

Protokoll nr:6

Monopolen och gojimförmögenheternas beroende av dem. Snart ska vi organisera enorma monopol – reservoarer för kolossala rikedomar av vilka till och med de största gojimförmögenheterna ska vara så beroende att de tillsammans med staternas kredit drunknar däri dagen efter den politiska katastrofen.

Herrar ekonomer som här är närvarande, överväg betydelsen av denna kombination!

Med alla tillbuds stående medel bör vi utveckla betydelsen av vår Överregering, och ge sken av att den är en beskyddare och belönare för alla dem som frivilligt underkastar sig den.

Aristokratins jordegendomar. Gojernas aristokrati som politisk makt har avlidit, med den har vi inga ouppgjorda räkningar längre. Men som innehavare av jordegendomar är den skadlig för oss genom att den kan vara självständig i sina livsbehov. Vi bör därför göra allt som står i vår förmåga för att beröva den dess jordegendomar.

Jordens skuldbörda. Den bästa metoden att göra detta är att höja jordskatterna – skuldsättning av jorden.

Detta håller ovillkorligen jordägandet i ett betryckt tillstånd.

Då aristokraterna genom nedärvd vana inte kan nöja sig med litet, ruinerar de sig snart.

Handel, industri och spekulation. Samtidigt bör vi starkt understödja handel och industri och i synnerhet – spekulationen vars roll är att utgöra en motvikt till industrin. Utan spekulation förökar industrin privata förmögenheter samt tjänar till att höja jordbruket eftersom den befriar jorden från skuldbelastning, grundad på lån från jordbruksbanker. Industrin bör ta från jorden både arbetskraft och kapital och genom spekulationen överlämna i våra händer all världens kapital och på så sätt driva alla gojer till proletärens led. Då kommer gojerna att böja sig inför oss bara för att få rätt att existera.

Lyxen. För att ruinera gojimindustrin ska vi driva upp spekulationen med hjälp av det av oss starkt utvecklade behovet av lyx bland gojerna, en allt uppslukande lyx.

Höjandet av arbetslönerna och fördyrandet av nödvändighetsartiklarna. Låt oss höja arbetslönerna, vilket likväl inte kommer att vara till någon nytta för arbetarna eftersom vi samtidigt fördyrar nödvändighetsartiklarna och säger att det är en följd av jordbrukets och boskapsskötselns förfall. Ja, dessutom ska vi skickligt undergräva produktionskällorna, vänja arbetarna vid anarki och dryckenskap samt vidta alla åtgärder för att utrota alla gojernas intelligenta krafter från jorden.

Den hemliga meningen med propagandan för de ekonomiska teorierna. För att den verkliga innebörden av vår politik inte skall bli uppenbar i förtid för gojerna, ska vi dölja den under skenet av en human strävan att tjäna de arbetande klasserna och de stora ekonomiska principerna för vilket vi skall driva en verksam propaganda med våra teorier.

Protokoll nr: 7

Ändamålet med de intensiva rustningarna. Intensiteten av rustningarna, ökandet av polisstaten - allt detta utgör nödvändiga kompletteringar till de tidigare framförda planerna. Det är nödvändigt att komma därhän, att det förutom vi i alla stater finns endast en massa proletärer, några oss tillgivna miljonärer, polismanskap och soldater.

Oroligheter, stridigheter och fiendskap i hela världen. I hela Europa och med hjälp av dess förbindelser även på andra kontinenter måste vi åstadkomma stridigheter och fiendskap. Däri ligger en dubbel fördel. För det första vinner vi därigenom respekt i alla länder, vilka vet att vi efter gottfinnande äger makt att åstadkomma oroligheter eller återinföra ordning. Alla dessa länder har vant sig vid att se i oss ett nödvändigt ont.

För det andra trasslar vi genom intriger till alla trådar, draga av oss till alla regeringskabinett genom politik, ekonomiska avtal eller skuldförbindelser. För att uppnå detta måste vi beväpna oss med slughet och ränksmideri under förhandlingarna och avtalen, men i det som kallas det offentliga språket bör vi följa en motsatt taktik och visa oss hederliga och medgörliga. På detta sätt kommer gojernas - ickejudarnas - folk och regeringar, vilka vi lärt upp att se endast den ytliga sidan av det som vi visar dem, att betrakta oss som välgörare och människosläktets räddare.

Brytandet av gojernas motstånd genom krig och allmänt världskrig. Varje motstånd måste vi vara i stånd att bemöta med krig genom grannarna till det land som vågar motsätta sig oss. Men om även vår fiendes grannar ämnar ställa sig kollektivt mot oss, så skall vi svara med allmänt världskrig.

Hemlighetsfullhet - framgång i politiken. Den huvudsakliga framgången i

det politiska livet betingas av hemlighetsfullheten i de politiska operationerna – ordet får inte stämma överens med diplomatens handlingar.

Pressen och allmänna meningen. Vi måste tvinga gojimregeringarna till verksamhet som i stort gynnar vår uttänkta plan, som redan närmar sig slutet, genom den allmänna opinionen, som i hemlighet är inspirerad av oss med hjälp av den så kallade "stormakten" eller Tredje Statsmakten – pressen, som med få undantag är helt i våra händer.

Amerikanska, kinesiska och japanska kanoner. Med ett ord, för att sammanfatta vårt system för tyglade av gojimregeringarna i Europa, demonstrerar vi för en av dem vår makt genom attentat, det vill säga genom terror, och alla, gojimregeringarna tillsammans, om man kunde tänka sig den möjligheten att de samfällt reste sig mot oss, så svarar vi med amerikanska, kinesiska eller japanska kanoner."

Protokoll nr:8

Tvetydigt begagnande av den juridiska rätten. Vi måste försäkra oss om alla vapen som våra motståndare skulle kunna använda emot oss. Vi måste leta reda på de mest lämpliga uttrycken i Europas juridiska lexika som rättfärdigar resolutioner som annars eventuellt skulle förefalla i högsta grad djärva eller orättvisa, eftersom sådana resolutioner måste avfattas så, att de uppfattas som de högsta moraliska reglerna av juridisk karaktär.

Frimurarstyrelsens medarbetare. Vår styrelse bör omge sig med civilisationens alla krafter bland vilka den kommer att röra sig. Den omger sig med journalister, juristeripraktikanter, administratörer, diplomater och slutligen med folk som fått en högsta utbildning i våra speciella skolor.

Speciella skolor och en högsta bildningsanstalt. Dessa personer skall känna

till alla hemligheter i det sociala livet, de skall vara språkkunniga och välbevandrade i politikens terminologi. De skall vara väl förtrogna med alla den mänskliga naturens avigsidor, känna alla dess svaga strängar, för att kunna spela på dem. Dessa strängar är: - gojernas förnuftsriktning, deras intentioner, brister, laster och egenskaper, skillnader mellan klasser och stånd. Det är tydligt att de genialiska medarbetarna i vår styrelse, som jag talar om, inte kommer att väljas bland gojerna, vilka är vana att uppfylla sitt administrativa arbete utan att fundera över vad detta bör syfta till eller varför det måste utföras. Gojernas administratörer signerar handlingar utan att läsa dem och arbetar endast för lönens skull eller av opportunism.

Ekonomer och miljonärer. Vi ska omge vår styrelse med en mängd ekonomer. En hel plejad av bankirer, industriidkare, kapitalister och främst miljonärer, eftersom i själva verket allt kommer att avgöras med siffror. Det är därför som de ekonomiska vetenskaperna utgör det förnämsta undervisningsämnet för judarna.

Åt vem bör man anförtro de ansvarsfulla posterna i regeringen? Tills vidare, medan det ännu inte är ofarligt att anförtro de ansvarsfulla posterna i våra riken åt våra bröder, ska vi ge dem åt personer, vilkas förflutna och karaktär är sådan att det finns en klyfta mellan dem och folket. Personer som, i händelse av olydnad mot våra föreskrifter, kan vänta sig antingen dom eller landsflykt som påföljd - detta gör att de måste försvara våra intressen till sitt sista andetag.

Protokoll nr:9

Tillämpning av frimurarprinciper i folkets återuppfostran. Då det tillkommer er att tillämpa våra principer, ber jag er att fästa uppmärksamheten på folkets

karaktär i det land där ni vistas och verkar. En allmän generell tillämpning av frimureriets principer, innan folket på nytt blivit uppfostrat efter vårt mönster, kan inte ha någon framgång. Men om ni går varsamt fram vid dess tillämpning, så skall ni se att inom ett decennium har den mest fasta karaktär förändrats och vi kan räkna in ett nytt folk i deras led som redan har underkastat sig oss.

Frimureriets paroll. Orden i vår, i själva verket liberala, frimureriparoll är: "frihet, jämlikhet och broderskap". Då vi kommer till makten skall vi byta ut dem mot andra, inte en paroll utan endast en idé: "frihets rätt, jämlikhets skyldighet, broderskaps ideal" – säger vi och ... tar tjuren vid hornen ... Vi har de facto redan utplånat varje styrelse utom vår egen eftersom *de jure* det ännu finns många sådana. Om någon stat f n protesterar mot oss, så är det endast för syns skull och efter vårt gottfinnande och genom vår försorg, ty deras antisemitism behöver vi för att styra våra lägre bröder. Jag behöver inte förklara detta närmare eftersom detta redan tagits upp i våra förhandlingar flera gånger.

Frimureriets diktatur. I själva verket finns det inte några hinder för oss. Vår Överregering står över lagen på det sätt som man brukar med ett starkt ord kalla - diktatur. Jag vågar med lugnt samvete påstå att vi numera är lagstiftare. Vi fäller domar och anställer rättegångar, vi straffar och benådar. Vi regerar med kraftig vilja eftersom vi har i våra händer spillrorna av ett f.d. starkt parti, numera kuvat av oss. I våra händer ligger tygellös ärelystnad, brännande törst efter skoningslös hämnd, ondskefullt hat.

Terror. Vem tjänar frimureriet? Från oss utgår en allomfattande terror. Hos oss tjänar folk av alla åskådningssätt och av alla doktriner: återupprättare av monarkier, demagoger, socialister, kommunister och allehanda utopister. Vi har fängslat alla i arbete och vår arbetsbörda undergräver i alla städer de sista återstoderna av makt och försöker störta all fastställd ordning. Alla stater är utpinade av denna verksamhet; de manar till lugn. De är färdiga att uppoffra allt för fredens skull, men vi ger dem inte fred förrän de erkänner vår

internationella Överregering öppet och undergivet.

Folket har högljutt klagat över nödvändigheten av att lösa den sociala frågan genom internationell överenskommelse. Uppdelningen i partier har ställt dem alla till vårt förfogande eftersom man måste vara rik för att konkurrera med andra, och rikedom är i våra händer.

Skiljandet av de "seende" från de "blinda" i gojernas riken. Vi skulle kunna frukta en sammansvärjning mellan gojernas seende krafter bland de regerande och den blinda folkkraften. Men vi har vidtagit alla åtgärder mot en sådan möjlighet. Mellan den ena och den andra kraften har vi rest en mur i form av den ömsesidiga terrorn dem emellan. På så sätt förblir den blinda folkkraften vårt stöd och vi, endast vi, förblir dess ledare och naturligtvis riktar vi den mot vårt mål.

Förbund mellan makten och massan. För att den blindes hand inte skall frigöra sig från vår ledning måste vi då och då ingå nära förbund med den blinda massan. Om inte personligen så genom våra säkraste bröder. Då vi blir en erkänd makt ska vi personligen föra talan med folket på torgen och ska då leda det i politiska frågor i den riktning som gagnar oss.

Hur ska man kunna kontrollera vad som lärs ut till folket i skolorna på landsbygden? Och det som regeringens utsände eller själva regenten säger kan inte förbli okänt för hela riket ty sådant sprids snabbt man till man emellan.

Det liberala godtycket. För att inte i förtid förgöra gojiminstitutionerna går vi varsamt fram men förenar i våra händer ändarna av mekanismens fjädrar. Dessa fjädrar befann sig förut i en sträng men rättvis ordning men vi har ersatt denna med ett liberalt, ordningslöst godtycke.

Tagande i besittning undervisning och uppfostran. Vi har talat om lagfarenheten, valordningen, pressen, den personliga friheten men huvudsakligen folkets bildning och uppfostran såsom hörnstenen till en fri tillvaro.

Falska teorier. Vi har gäckat, förvirrat och demoraliserat gojimungdomen genom att med vett och vilja uppfostra dem i falska principer och teorier.

Lagarnas tolkning. Utanför de existerande lagarna, utan att i grund förändra dem utan endast genom att förvränga dem med motsägande tolkningar, har vi skapat något kolossalt vad resultatet beträffar. Dessa resultat visade sig till att börja med i ett maskerande av lagarna och därefter dolde vi dem hör och häpna även för regeringen genom att krångla till lagstiftningen så att den blev omöjlig att tolka.

Teorin om samvetsdomstolar. Ni invänder kanske att man kommer att resa sig mot oss med vapen i hand om man i förtid vinner insikt. Men detta bemöter vi i Västeuropa med ett sådant terrorvälde att även de modigaste kommer att darra: de underjordiska metropoljärnvägarna ska när tiden är inne dras under alla huvudstäder vilka därifrån ska sprängas i luften med alla landets institutioner och dokument.

Protokoll nr:10

Det synliga i politiken. Idag börjar jag med att upprepa sådant som redan sagts och jag ber er lägga på minnet att regeringarna och folken, vad beträffar politiken, nöjer sig med sådant som är konkret och som de kan observera. Ja, när skulle de ha tid att tänka över sakernas inre mening, då huvudsaken för deras representanter är att roa sig? För vår politik är det utomordentligt viktigt att känna till denna detalj. Då vi står inför att avgöra maktens fördelning tar vi hjälp av det fria ordet, pressen, religionen (tron), församlingsfriheten, jämlikheten inför lagarna, äganderättens helgd, hus och hem, skatterna (idén om den dolda skatten) och lagens återverkan. Alla dessa frågor är av sådan art att de aldrig bör beröras öppet och ärligt inför folket. I de fall då det blir nödvändigt att beröra dem, bör man inte redogöra för dem i någon detaljerad utläggning utan endast framhålla att de nutida rättsprinciperna erkänns av oss.

Vikten av detta avsiktliga förbigående består i att en princip som inte tagits upp till diskussion lämnar oss handlingsfrihet att obemärkt utesluta det ena eller det andra ur denna princip. Om man nämner dem alla får de ju samma insikt som vi.

Skurkaktighetens "genialitet". Folket har en särskild tillgivenhet och högaktning för den politiska kraftens genier och på alla deras våldsgärningar svarar det: "Visst är det skurkaktigt, men genialiskt... ett konststycke, väl spelat, storartat oförskämt!"

Vi räknar med att få alla nationer med i arbetet på att uppföra den nya grundfasta byggnad som är vårt projekt. Därför bör vi först och främst förse oss med och förvissa oss om den rent rastlösa andans djärvhet och kraft, med vilken våra agenter bryter ned alla hinder på vår väg.

Vad utlovar frimurarstatsvälvningen? Då vi är redo att utföra vår statsvälvning, säger vi till folken: "Allt har gått snett, alla är utblottade. Vi skall göra slut på orsakerna till era lidanden: nationalitet, gränser, olika myntsystem. Visserligen är ni fria att döma oss men kan ni ge oss en rättvis dom om ni fastställer den innan ni provat det som vi skall ge er?" ... Då ska de höja oss till skyarna och bära oss på sina händer i enhällig hänförelse av hopp och förtröstan. Röstningen, som vi gjort till ett redskap i våra händer, genom att vi vant till och med de minsta enheter bland allmänheten att arrangera grupp-sammankomster och överenskommelser, gör oss sin tjänst och spelar för denna gång sin sista roll att enhälligt önska lära känna oss närmare, innan folket uttalar sin dom över oss.

Allmän rösträtt. Därför bör vi låta alla rösta utan åtskillnad mellan klasser eller census, för att fastställa flertalets absolutism, vilken man inte kan avfordra de intelligenta klasserna.

Självvärdering. Genom att vi på så sätt har vant alla vid tanken på självvärdering (egoism) bryter vi ned betydelsen av gojimfamiljen och dess uppfostringsvärde, vi omöjliggör för de individuella förmågorna att utmärka sig och folkmassan, som leds av oss, tillåter inte dessa att varken framträda

eller ens uttala sig. Massorna är vana att endast lyda oss, som betalar dem för lydnad och uppmärksamhet. Härigenom skapar vi en blind makt, som aldrig blir i stånd att röra sig utan att ledas våra agenter, som vi tilldelat massan i stället för dess egna ledare.

Frimureriets ledare. Folket underkastar sig denna regim eftersom de vet att de kommer att vara beroende av dessa ledare för sin arbetsförtjänst, allmosor och tillgången till välfärd.

Frimureriets genialiska ledare. Regeringsplanen bör tänkas igenom och presenteras av en enda person eftersom det skulle bli omöjligt att stadfästa den om den uppdelades i enskildheter hos många personer. Därför kan vi tillåtas känna till planen, men inte delta i dess bedömning, för att inte rubba det geniala sambandet mellan dess enskilda delar, den praktiska styrkan av varje moments hemliga betydelse. Om ett sådant arbete skulle kritiseras och ändras genom mångas omröstning så skulle det komma att präglas av alla de oförstående intellekt som inte satt sig in i det hela på djupet och sambandet i dess tankar. För oss är det nödvändigt att våra planer är effektiva och ändamålsenligt uttänkta. Därför bör vi inte låta vår ledares genialiska arbete plockas sönder av massan inte ens av en sluten krets.

Dessa planer ska tills vidare inte kullkasta de nu existerande samhällsinstitutionerna. De skall bara lägga om deras ekonomi och följaktligen hela kombinationen av deras verksamhet, vilken alltså inriktas på den av oss i våra planer utstakade vägen.

Samhällsinstitutionerna och deras funktion. Under olika benämning finns i alla länder ungefär samma typ av institutioner: representation, ministär, senat, riksråd, lagstiftande och verkställande makt. Det är överflödigt att förklara för er mekanismen i dessa institutioners inbördes förhållande, eftersom ni redan väl känner till detta. Lägg endast märke till att var och en av dessa institutioner motsvarar någon viktig regeringsfunktion och jag ber er lägga på minnet att ordet "viktig" inte hänför sig till institutionen utan till funktionen. Institutionerna har alla regeringsfunktioner fördelade mellan sig - den

administrativa, den lagstiftande, den verkställande; därför fungerar de i statsorganismen på samma sätt som organen i människokroppen. Om vi skadar en del av statsmaskineriet, insjuknar staten, på samma sätt som människokroppen, och... dör bort.

Liberalismens gift. Då vi ympade in liberalismens gift i statsorganismen, förändrades hela dess politiska byggnad, staterna insjuknade i en dödlig sjukdom - "blodförgiftning". Det återstår nu endast att invänta slutet på deras plågor.

Konstitution - en skola för partistriden. Den republikanska eran. Presidenterna - frimureriets kreatur. Ur liberalismen föddes de konstitutionella staterna, som uppstod istället för självhärskarmakterna, vilka hittills räddat gojerna. Konstitutionen är, som ni väl känner till, inte något annat än en skola för partistrider, oenighet, gräl, meningsskiljaktigheter, fruktlös partiagitation och partitendenser - med ett ord, en skola för allt sådant som gör regeringsverksamheten fruktlös. Tribunen har, inte mindre än pressen, dömt regenterna till överksamhet och svaghet och därigenom gjort dem onödiga och överflödiga varför de även i många länder störtats. Därigenom möjliggjordes den republikanska eran och vi bytte ut regenterna mot en karikatyrregering - mot presidenten, tagen ur folkhoppen, ur miljön av våra kreatur, våra slavar. Häri låg början till den mina som vi lagt under gojimfolket eller rättare sagt under gojimfolken.

Presidenternas ansvarighet. Under den närmaste framtiden kommer vi att fastställa ansvarighet för presidenterna.

Då kommer vi inte att dra oss för att genomföra det som vårt opersonliga kreatur får ansvara för. Vad rör det oss om leden av maktsträvare glesnar, om det uppstår villervalla på grund av att man inte kan finna presidenter, kaotiska förhållanden som i grunden desorganiserar landet?

"Panama". Deputeradekammarens och presidentens roll. För att försäkra oss om att vår plan ger ett sådant resultat ska vi arrangera val av presidenter som i sitt förflutna har någon okänd, mörk affär, något "Panama". - Då kommer de,

av fruktan för att bli avslöjade och på grund av det för varje människa, som uppnått makten, kännetecknande begäret att försöka behålla sina privilegier och det anseende som är förenat med presidentvärdigheten, att bli tillförlitliga personer att verkställa våra föreskrifter. Deputeradekammaren kommer att skydda, försvara och välja presidenter, men vi kommer att frånta den rätten att föreslå och ändra lagar, ty denna rättighet kommer vi att överlåta åt en ansvarig president som är en marionett i våra händer. Naturligtvis blir då presidentens makt en måltavla för alla slags anfall men vi ska ge honom möjlighet att försvara sig genom rättigheten att rikta sig direkt till folket det vill säga till vår blinda tjänare – till flertalet av massan och till dess avgörande, och då förbigå dess representanter. Oberoende härav överlämnar vi till presidenten rättigheten att förklara krig. Denna sista rättighet skall vi motivera med att presidenten som högsta chef för landets hela armé bör ha denna till sin disposition i händelse av behov att försvara den nya republikanska konstitutionen, till vars bevarande han, såsom ansvarig representant för konstitutionen, har rättighet.

Frimureriet – lagstiftande makt. Det är uppenbart att nyckeln till helgedomen under sådana omständigheter kommer att stanna i våra händer och ingen utom vi kommer att leda den lagstiftande makten.

En ny republikansk konstitution. Dessutom kommer vi, genom införandet av den nya republikanska konstitutionen att frånta deputeradekammaren rättigheten att interpellera angående regeringsåtgärder under förevändning att det är nödvändigt att skydda politiska hemligheter. Dessutom kommer vi att med den nya konstitutionen inskränka antalet deputerade till ett minimum, varigenom vi även i samma mån inskränker de politiska passionerna och passionen för politik. Men om det mot förmodan flammar upp protester även i denna lilla grupp, så gör vi processen kort med dem genom att med upprop vända oss till hela folkets pluralitet.

Det kommer att åligga presidenten att utnämna ordförande och vice ordförande i deputeradekammaren och senaten. Istället för ständiga parlaments-

sessioner kommer vi att förkorta dem till några månader. Dessutom kommer presidenten, som högsta utövare av den verkställande makten, att ha rättighet att sammankalla eller upplösa parlamentet och, i händelse av upplösning, efter eget gottfinnande, bestämma tiden för nytt sammankallande. Men för att den av oss utnämnda presidenten inte skall behöva stå för följderna av alla dessa i själva verket olagliga handlingar, innan det passar oss, ska vi se till att ministrarna, och andra presidenten omgivande högre administrativa funktionärer, kringgår hans åtgärder med egna medel, varför de blir ansvariga istället för honom. Denna roll ger vi främst till Senaten, riksrådet eller ministerrådet, men inte till enskilda personer.

Presidenten skall, enligt vårt beslut, tolka andan av de gällande lagar, som kan tolkas på olika sätt; dessutom skall han annullera dem då vi gör honom uppmärksam på att detta är nödvändigt; dessutom kommer han att ha rättighet att föreslå temporära lagar och till och med förändring i regeringens konstitutionella arbetsordning och då motivera dessa åtgärder med att landets högsta välgång fordrar detta.

Övergång till frimurar-"självhärskarvälde". Med sådana medel skall det så småningom lyckas oss att, steg för steg, tillintetgöra allt det, som vi i början av vårt inträde i våra rättigheter måste införa i regeringsinstitutionerna för att sedan övergå till att omärkligt upphäva all konstitution, då tiden är inne att ersätta varje regering med vårt självhärskarvälde.

Stunden för "världshärskarens" korande. Korandet av vår självhärskare kan inträffa innan vi upphäver konstitutionen.

Stunden för detta korande är inne då folken, som är utpinade av inre oroligheter och de styrandes, av oss framkallade, oduglighet, utropar: "Bort med dem och låt oss få en världshärskare, som förenar oss och tillintetgör orsakerna till våra tvister - nationalitetsgränserna, religionerna, regeringarnas mellanhavanden - samt ger oss den fred och det lugn, som våra styresmän och folkrepresentanter inte har kunnat hjälpa oss till."

Inympning av sjukdomar och andra frimureriets ränker. Men ni vet väl

själva att det, för att folken i sin helhet skall uttala sådana önskningsar, är nödvändigt att ständigt och i alla länder uppvigla regeringarna och folken och sålunda trötta ut alla med oenighet, fiendskap, stridigheter, hat och till och med martyrskap, hunger, inympning av sjukdomar, nöd och allt slags elände. Detta för att gojerna skall se den enda utvägen till räddning i vårt ekonomiska och även i övrigt fullständiga herravälde.

Om vi ger folken andrum kommer vi sannolikt aldrig att nå därhän.

Protokoll nr: 11

Riksrådet kommer att spela rollen som bekräftelse på regentens makt: det blir i egenskap av den lagstiftande kårens synliga del så att säga en redaktionskommitté för regentens lagar och påbud.

Den nya konstitutionens program. Nu övergår vi till den tilltänkta konstitutionens program. Vi kommer att stifta Lag, skipa Rätt och fälla Dom: 1) i form av förslag till den Lagstiftande församlingen, 2) genom presidentens påbud – i form av allmänna förordningar, Senatens föreskrifter och Riksrådets beslut och i form av ministerföreskrifter samt 3) i händelse av lämpligt tillfälle – i form av statskupp.

Några detaljer av den föreslagna statsomvälvningen. Låt oss, sedan vi på ett ungefär fastställt modus vivendi, närmare granska detaljerna av de kombinationer, genom vilka vi till slut skall fullborda omvälvningen av statsmaskineriets gång i ovannämnda riktning. Med dessa kombinationer menar jag: tryckfriheten, föreningsfriheten, samvetsfriheten, rätten till val och mycket annat som bör försvinna ur den mänskliga ordlistan eller i grund omdanas omedelbart efter den nya konstitutionens kungörelse. Först i detta ögonblick blir det möjligt för oss att omgående tillkännage våra föreskrifter för senare

blir varje synbar företeelse farlig – och varför? Om denna förändring skulle genomföras med brutal stränghet och i form av påbud och restriktion, så skulle den kunna leda till förtvivlan, framkallad av fruktan för nya förändringar i samma riktning. Och om den genomförs i form av vidare förmildringar, så kan man komma att säga, att vi erkänt våra misstag och detta undergräver den nya maktens ofelbarhetsgloria. Eller också kommer man att säga att vi blivit skrämde och blivit tvungna till eftergifter, för vilka ingen kommer att visa oss sin tacksamhet eftersom man kommer att anse att vi har skulden till det... Båda situationerna är skadliga för den nya konstitutionens prestige. För oss är det nödvändigt att folken från första stund av dess proklamerande, då de ännu är överväldigade av den omvälvning som skett, då de ännu befinner sig under terror och villrådighet, erkänner att vi är så starka, så osårbara, så mäktiga och att vi i intet fall kommer att förhandla med dem och att vi inte bara ringaktar deras åsikter och önskningar utan även är beredda och förmögna att med okuvlig makt undertrycka den minsta opinionsyttring när och var som helst. Att vi med ens tar allt vi behöver i besittning och att vi i intet fall är villiga att dela makten med dem... Då kommer de att sluta ögonen av fruktan och invänta vad som komma skall.

Gojerna är får. Gojerna är en fårscock och vi är vargar för dem. Och ni vet hur det går med fåren när vargen har sluppit in i fårahuset.

De blundar ännu för allt eftersom vi lovar att återge dem alla deras friheter sedan vi kuvat fredsfienterna och tagit kontroll över alla partier.

Behöver jag berätta hur länge de kommer att få vänta på denna restitution?

Det hemliga frimureriet och dess "synliga" loger. Vad är syftet med att inge gojerna hela denna politik utan att låta dem närmare få se dess underlag – varför, om inte för att på omvägar uppnå det som är ouppnåeligt för vårt spridda folk på direkta vägar. Detta har tjänat till grund för vårt hemliga frimureris organisation, vilken de inte känner till och vars ändamål dessa gojinnötter inte ens misstänker eftersom de är lockade av oss in i den synliga armén av frimureriets loger för att avleda deras stamförvanners uppmärksamhet.

Gud (Jehova) har förlänat oss, sitt utvalda folk, spridning över hela världen och i denna vår skenbara svaghet har visat sig hela vår styrka, vilken nu fört oss till världsherraväldets tröskel.

För oss återstår nu bara ett helt litet arbete på den redan lagda grunden, innan vi når slutmålet.

Protokoll nr: 12

Frimureriets tolkning av ordet "frihet". Ordet "frihet", som man kan tolka olika, definierar vi på följande sätt: Frihet är rättighet att göra det, som lagen tillåter. En sådan tolkning av detta ord gagnar oss på det sättet att all frihet stannar i våra händer, eftersom lagarna kommer att förstöra eller upprätta endast det som passar oss, enligt ovan framställda program.

Pressens framtid i frimureriets rike. Med pressen kommer vi att göra på följande sätt. Vilken roll spelar pressen i våra dagar? Den tjänar till att väcka passioner eller egoistiska partilidelser som gagnar oss. Den är innehållslös, orättvis, lögnaktig och de flesta vet inte ens vad den tjänar till. Vi ska sadla den och ta den i strama tyglar; detsamma ska vi göra med den övriga litteraturen, ty vilken nytta skulle vi ha av att befria oss från pressens anfall om vi förblev skottavlor för broschyrer och böcker? Vi kommer att göra en dyr produkt av offentligheten - dyr tack vare att den måste censureras - till en inkomstkälla för staten: vi ålägger den en särskild stämpelbeskattning, samt kautionsinbetalning för rättigheten att starta pressorgan eller tryckerier, vilka bör vara förpliktade att garantera att vår regering blir fridlyst från alla pressens anfall. Varje anfall mot regeringen kommer vi att skoningslöst bestraffa. Sådana medel som stämpelskatt, kationer och böter ger enorma inkomster åt staten. Visserligen kunde partiorgan strö omkring sig pengar, men vi kommer att dra

in varje oppositionell tidning då de angripit oss för andra gången. Ingen skall ostraffat röra vid vår regering ofelbarhetsgloria. Som förevändning för att dra in en upplaga kommer vi att uppge att tidningen upprör sinnena utan anledning och grund. Kom ihåg att det bland de anfallande kommer att finnas tidningsorgan som vi själva utgivit, men de kommer endast att angripa sådant som vi redan tänkt ändra på.

Kontroll över pressen. Inte en enda uppgift ska komma till allmänhetens kännedom utan vår kontroll. Detta har vi redan arrangerat genom att alla nyheter samlas i några agenturer där de centraliseras från alla världens hörn.

Korrespondentagenturer. Dessa agenturer ska då helt och hållet bli våra institutioner och kommer att offentliggöra endast det som vi ålägger dem.

Om vi nu har lyckats hjärntvätta gojimsamhället så till den grad att nästan alla av dem ser på världshändelserna genom de färgade glasögon som vi sätter framför deras ögon, om det inte längre i något enda land finns några hinder för oss som kan spärra vägen till de av gojernas dumhet så kallade statshemligheter, så hur skall det då bli när vi erkänns som världshärskare genom vår världskonungs person?

Låt oss återvända till pressens framtid. Var och en som vill bli tidningsredaktör, bibliotekarie eller tryckeriägare måste skaffa sig erforderligt diplom, vilket i händelse av missbruk och olämpligt agerande, omedelbart kommer att fräntas innehavaren.

Vad är progress enligt frimureriets begrepp? Genom sådana åtgärder blir tankens verktyg ett medel i händerna på vår regering som inte tillåter att folkmassan förrirrar sig i framstegens snårskog och i drömmar om lycksalighet. Vem av oss har inte klart för sig att denna illusoriska lycksalighet är en direkt väg till orimliga fantasier ur vilka anarkistiska förhållanden människor emellan föds eller rättare sagt, tanken på progress har lett till tanken på allt slags emancipation, utan att fastställa dess gränser. Alla så kallade liberaler är anarkister, om inte till handling, så till tanke. Alla jagar efter frihetens chimärer, varvid de störtar sig in i egenmäktighet, det vill säga i anarki av

opposition för oppositionens skull.

Om pressen ännu en gång. Låt oss ännu en gång återvända till pressen. Vi ålägger den skatt liksom allt det tryckta ordet, stämpelskatt för varje ark samt kaution, och böcker, som omfattar mindre än 30 ark, dubbelt så höga avgifter. Vi ska hänföra dem till kategorin broschyrer, för att å ena sidan minska antalet journaler, vilka utgör det värsta giftet i tryck, och å andra sidan – kommer en sådan åtgärd att tvinga författarna att skriva så pass långa avhandlingar, att ytterst få kommer att läsa dem, i synnerhet som de kommer att bli mycket dyra. Men det, som vi själva kommer att ge ut till nytta för den intellektuella utvecklingen i den av oss antydda riktningen, kommer att bli billigt och läsas av alla. Skatterna tyglar den tomma, litterära hänförelsen, och straffbarheten gör författarna beroende av oss. Även om det skulle finnas sådana som skriftligen vill protestera mot oss, så kommer det inte att finnas någon, som vill gå med på att trycka deras alster. Innan man tar emot arbete för tryckning måste förläggaren eller tryckeriet anhålla om tillstånd för detta av styrelsen. På så sätt får vi i god tid reda på vad som planeras emot oss, och det ger oss alltid försprång att komma med förklaringen i det åsyftade ämnet.

Litteratur och journalistik är två av de viktigaste uppfostringsmedlen – det är därför som vår regering kommer att bli ägare till de flesta tidningar. På så sätt neutraliseras den privata tidningspressens skadliga inverkan och vi får ett enormt inflytande på sinnena... Om vi tillåter tio tidningar att komma ut, så ger vi själva samtidigt ut trettio, osv. i samma proportion. Men detta bör publiken på inga villkor ens misstänka, varför alla tidningar som vi ger ut till det yttre kommer att förfäktas de mest motsatta riktningar och tänkesätt, vilket inger förtroende och drar våra godtrogna motståndare till oss. De går på så sätt i vår fälla och kan oskadliggöras.

I första rummet ställs de officiella organen. De skall alltid bevaka våra intressen och därför blir deras inflytande av jämförelsevis ringa värde.

I andra rummet kommer de officiösa, vilkas roll kommer att bestå i att dra till sig de likgiltiga och ljumma.

I tredje rummet ställer vi vår "opposition", viken åtminstone i ett av sina organ skall framstå som vår antipod. Våra verkliga motståndare kommer då att tro att denna opposition kommer från deras egna led och de kommer då att avslöja sig och blotta sina kort för oss.

Våra tidningar kommer att representera alla möjliga inriktningar – aristokratiska, republikanska, revolutionära, till och med anarkistiska – så länge som konstitutionen existerar. De skall, som den indiska guden Vischnu, ha hundra händer, av vilka var och en kommer att känna vilken som helst allmän mening på pulsen. Då pulsen blir alltför febril, för dessa händer den allmänna meningen mot vårt mål, eftersom en upprörd individ förlorar sitt sunda omdöme och lätt underkastar sig en främmande ingivelse. Dumhuvuden som tror att de upprepar sina meningsfränders tankar, kommer att upprepa våra tankar eller sådant som gagnar våra syften. De inbillar sig att de följer sitt partis organ, medan de i verkligheten följer den flagga som vi hissar för dem. För att i detta syfte inrikta vår tidningsmilis, måste vi organisera denna sak ytterst noggrant. Under namn av pressens centralorganisation anordnar vi litterära sammankomster där våra agenter obemärkt kommer att ge paroller och signaler. Genom att fördöma och skenbart motsäga våra initiativ, utan att gå in på väsentligheter, kommer våra organ att leverera en skenfäktning med de officiella tidningarna, endast för att ge oss anledning att uttala oss mera detaljerat, än vi hade kunnat göra i de första officiella kungörelserna. Men naturligtvis endast i de fall, då det visar sig fördelaktigt för oss.

Dessa anfall mot oss har dessutom det syftet att undersåtarna därigenom övertygas om att full frihet råder i tal och skrift och de ger våra agenter orsak att hävda, att de tidningar som opponerar sig mot oss, endast pratar strunt eftersom de inte sakligt kan motivera sin förkastelsedom över våra åtgärder.

Sådana för den allmänna meningen omärkliga, men säkra, åtgärder drar mest framgångsrikt allmänhetens uppmärksamhet och förtroende över på vår regerings sida. Tack vare dem kommer vi i mån av behov att väcka och lugna sinnena i politiska frågor, övertyga eller bringa dem ur fattningen, då vi

ömsom låter trycka sanningar, ömsom lögner, fakta eller deras dementier, beroende på om de tas väl eller illa emot. På det sättet rekognoscerar vi försiktigt terrängen innan vi beträder den. Vi kommer ofelbart att besegra våra fiender eftersom de till sin disposition inte kommer att ha några tidningsorgan där de fritt kan uttala sin mening. Detta till följd av ovannämnda åtgärder emot pressen. Vi behöver inte ens dementera dem fullständigt...

Försöksstenar, som vi kastat ut i den tredje kategorin av vår press, kommer vi, om så behövs, energiskt att parera i de officiösa organen.

Frimurarsolidariteten i den nutida pressen. Redan nu existerar, t.ex. i den journalistiken, en frimureriets solidaritet i parollen: alla pressorgan är inbördes förbundna genom den professionella hemligheten. Likt antikens augurer röjer inte dess medlemmar hemligheten av sina uppgifter, såvida de inte har fått order att delge allmänheten den. Inte en enda journalist vågar förråda denna hemlighet, ty ingen av dem tillåts inträde i yrket utan meriten av ett, mer eller mindre, makulerat förflutet. Dessa fläckar skulle då omedelbart blottas. Eftersom endast ett fåtal känner till dessa skamfläckar, framstår journalisten oförvitlig inför den stora menigheten och alla följer honom med förtjusning.

Att väcka provinsiella "allmänna krav". Våra beräkningar omfattar även landsbygden. Där måste vi väcka förhoppningar och strävanden med vilka vi kan utöva påtryckning på huvudstaden och göra sken av att det är landsbygdens självständiga förhoppningar och strävanden. Det är klart, att orsaken till detta alltid är densamma, nämligen vår strävan till makten. För oss är det nödvändigt att, så länge vi ännu inte innehar fullständigt herravälde, huvudstäderna ibland, får kännas vid trycket av den allmänna meningen i landsorten, det vill säga hos den stora massan, som står på vår sida genom våra agents arbete. För oss är det nödvändigt att huvudstäderna, i ett visst psykologiskt moment, inte ges tillfälle att överlägga om ett redan fullbordat faktum, redan av den orsak, att det godkänts av allmänheten på landsbygden.

Den nya regimens ofelbarhet. Då den nya regimens tid är inne, som är en

övergång till vår tronbestigning, kan vi inte tillåta pressen att avslöja oärligheten i samhället; man bör hållas i den tron att den nya regimen så tillfredsställt alla, att till och med brottsligheten upphört... Brottfall bör bara bli kända genom brottsoffren och tillfälliga vittnen... det är allt.

Protokoll nr:13

Behovet av det dagliga brödet. Behovet av dagligt bröd tvingar gojerna till tystnad och till att vara våra ödmjuka tjänare. Agenter, anställda vid våra pressorgan och tagna ur deras led, ska på vår befallning behandla det, som är olämpligt för oss att omedelbart publicera offentligt, och samtidigt genomdriver vi, medan det bråk som därvid uppstår pågår, de för oss önskvärda reformerna och presenterar dem för publiken som ett fullbordat faktum. Ingen vågar begära ändring i sådant som redan avgjorts, så mycket mindre som det kommer att framställas som en förbättring. På detta sätt länkar pressen publikens tankar till nya frågor (vi har ju vant människorna vid att ständigt söka något nytt).

Politiska frågor. Alla klenk begåvade politiker kastar sig nu över dessa nya frågor, politiker som hittills inte förstått, att de inte begriper sig på det de accepterar att bedöma. Politiska frågor är inte tillgängliga för någon annan än för dem som skapat och sedan flera århundraden tillbaka leder politiken. Av allt detta förstår ni, att vi med vår strävan att vinna massorna för vår sak endast underlättar vår mekanisms gång. Var uppmärksamma på att det inte är för våra handlingar, utan för våra, i den ena eller den andra frågan, utslungade ord som vi söker uppmuntran. Vi talar ständigt om, att vi i alla våra gärningar leds av hoppet förenat med övertygelsen att tjäna det allmännas bästa.

Industriella frågor. För att avleda alltför oroliga element från att bedöma politiska frågor tar vi nu upp nya spørsmål – industriella frågor. På detta område kan de bråka så mycket de önskar och förmår! Massorna går med på att förbli passiva, att avhålla sig från den så kallade politiska verksamheten (något som vi har lärt dem för att, med deras hjälp, bekämpa gojim-regeringarna) endast på ett villkor: att de får ny sysselsättning. Detta kan vi ge dem – i samma politiska riktning. För att de inte själva ska tänka ut något, ska vi förströ dem med förlustelser, spel, passioner och folkhus. Snart ska vi genom pressen föreslå att de deltar i tävlingar i konst och all slags sport. Dessa intressen kommer slutligen att avleda deras sinnen från att ägna sig åt frågor där vi annars måste bekämpa dem. Då människorna allt mer och mer vänjs av med att tänka självständigt, kommer de tala unisont med oss, eftersom endast vi kommer att utstaka nya tankeriktningar ... naturligtvis genom sådana personer, som man inte uppfattar som solidariska med oss.

"Sanningen är en". De liberala utopisternas roll blir fullt utspelad, då vår regering blir erkänd. Till dess gör de oss goda tjänster. Därför ska vi ännu inrikta oss på att tänka ut alla slags fantastiska teorier, nya och så att säga progressiva. Vi har ju med full framgång kollrat bort de klenst begåvade gojimhuvudena, och det finns bland gojerna knappast någon som är såpass förnuftig, att han skulle märka, att under denna benämning döljer sig en abstraktion från sanningen i alla de fall, då frågan inte berör materiella uppfinningar, ty sanningen är en enda, i den finns inte plats för progress. Progress, som en falsk idé, tjänar till att fördunkla sanningen, så att ingen må känna igen den, utom vi, Guds utvalda bevarare av densamma.

Storartade problem. Då vi tar högsta makten i våra händer, kommer våra talare orera om storartade problem, som upprört mänskligheten, så att den till sist och slutligen må ledas till vår lyckliga regering.

Vem skall då misstänka, att alla dessa problem har tänkts ut av oss enligt en politisk plan som ingen under loppet av flera århundraden har genomskådat.

Protokoll nr:14

Framtidens religion. Då vi får makten vill vi inte att någon annan religion skall få existera utom vår, om den ende Guden med vilken vårt öde är förenat såsom det utvalda folket och genom vilken detta vårt öde är förbundet med världens öde. Därför måste vi tillintetgöra alla trosbekännelser. Därav föds de nuvarande ateisterna och detta hindrar inte, som ett övergångsstadium, våra planer utan tjänar som exempel för de generationer, som kommer att höra våra predikningar om Mose religion, som genom sitt fasta och genomtänkta system har lett till att underordna alla folk under oss. Därmed understryker vi dess mystiska sanning, på vilken, som vi säger, hela dess uppfostrande styrka grundar sig.

Den framtida livegenskapen. Då ska vi ta varje tillfälle i akt och publicera artiklar där vi jämför vår lyckobringande regering med alla de förgångna. Vålgärningarna som skapas ur friden, om än föregången av sekellånga oroligheter, tjäna bara till att ännu tydligare framhålla de våra. Gojimregeringarnas missgrepp kommer vi att beskriva i de bjärtaste färger. Vi kommer att framställa dem som så avskyvärda, att folken kommer att föredra lugn under livegenskap framför den frihet man utstått så mycket bråk för och som till den grad har utpinat dem samt förgiftat och uttömt själva källorna till den mänskliga tillvaron, vilka exploaterats av en hop äventyrare, som inte visste vad de gjorde... Onyttiga regeringsskiften som vi drivit gojerna till då vi underminerade deras samhällsbyggnad, kommer att till den grad tråka ut folken, att de kommer att bli villiga att tåla allt från oss bara de inte behöver riskera att på nytt råka ut för oroligheter och olyckor. Vi kommer att speciellt betona gojimregeringarnas historiska missgrepp som i många århundraden

plågat mänskligheten, tack vare brist på kombinationsförmåga i allt som berör dess verkliga välfärd, för att istället jäkta efter fantastiska projekt vad beträffar social lycka, utan att märka att dessa projekt endast försämrade de allmänna förhållandena, på vilka det mänskliga livet grundar sig.

Hela styrkan i våra principer och åtgärder kommer att bestå i att dessa skall framhållas och förklaras som en bjärt kontrast till de förruttnade, gamla anordningarna av samhällsregimen.

Omöjligheten att få kännedom om framtidsreligionens hemligheter. Våra filosofer kommer att bedöma alla gojimtrosbekännelsernas brister, men ingen kommer någonsin att bedöma vår tro från dess rätta synpunkt, eftersom ingen kommer att i grunden känna den utom de våra, vilka aldrig kommer att riskera att avslöja dess hemligheter ...

Pornografin och det framtida tryckta ordet. I de så kallade föregångs- länderna har det skapats en vansinnig, smutsig och avskyvärd litteratur. Ännu någon tid efter det att vi övertagit makten kommer vi att uppmuntra dess existens så att den ännu tydligare kommer att belysa kontrasten jämfört med de tal och program som kommer från våra höjder. Våra vise män som är uppfostrade att leda gojerna kommer att författa tal, projekt, relationer och artiklar med vilka vi ska påverka sinnena i riktning mot av oss utstakade begrepp och kunskaper.

Protokoll nr: 15

En endagsrevolution. Då vi slutligen helt och hållet tagit makten i våra händer med hjälp av statsomvälvningar överallt, förberedda till en och samma dag, efter tillfullo erkänd oduglighet av alla existerande regeringar (men detta kommer ännu att ta lång tid, kanske ett helt århundrade), ska vi göra allt för

att förebygga alla sammansvärjningar. Vi kommer då att utan barmhärtighet straffa alla med döden, som möter vårt makttillträde med vapen i hand.

Straff. Varje organisation av något hemligt sällskap skall också tillintetgöras. De som nu existerar känner vi till och de tjänar eller har tjänat oss; dessa upplöser vi och deporterar medlemmarna till utom Europa liggande länder.

Gojimfrimurares framtida öde. På samma sätt kommer vi att behandla de gojer bland frimurarna som vet för mycket; Och de, som vi av en eller annan orsak benådar, kommer att leva i ständig fruktan för utvisning. Vi kommer att stifta en lag, enligt vilken alla f.d. medlemmar i hemliga sällskap döms till utvisning från Europa, vår regerings centrum.

Vår regerings avgöranden ska vara definitiva och utan appellation.

Maktens mysticism. I alla gojimsamhällen, där vi sått djupa rötter av oenighet och opposition, kan man endast återupprätta ordning med skoningslösa medel som vederlägger en orubblig makt; att fästa sig vid offren, som krävs för framtidens väl, är lönlöst. Det är varje regerings skyldighet att skapa folkets välstånd, även om det måste ske med offer; regeringen bör inse att dess existens består inte bara av privilegier utan även av skyldigheter. Huvudsaken för en regerings orubblighet är befestandet av maktens gloria, och denna gloria, uppnås endast genom maktens imponerande ståndaktighet, vilken bär okränkbarhetens insegel av mystiska orsaker – såsom i egenskap av Gudsutkorade. En sådan makt var ända till slutet det ryska självhärskardömet – vår enda allvarliga fiende här i världen, bortsett från påvedömet. Glöm inte hur det i blod dränkta Italien inte krökte ett hår på Sullas huvud! Sulla förgudades genom sin kraft i folkets ögon, även om det var utpinat av honom, och hans oförskräckta återkomst till Italien ställde honom utom okränkbarhetens gränser. Folket rör aldrig den som hypnotiserar det med sitt mod och sin viljekraft.

Frimurarlogens förökning. Tillsvidare, innan vi tar makten helt, ska vi stifta och föröka frimurarlogerna i alla delar av världen och se till att alla, som kan bli eller är framstående, blir indragna i denna verksamhet, eftersom vi i dessa loger kommer att ha den förnämsta källan till information och det mest

inflytelserika kampmedlet.

De "vises" centralstyrelse. Alla dessa loger kommer vi att centralisera under en, endast av oss känd, men för alla andra okänd styrelse, vilken består av våra vise. Logerna har sin representant, som med sin person döljer den ovan nämnda frimurarstyrelsen, från vilken paroller och program utgår. I dessa loger binder vi till en fast knut alla revolutionära och liberala element. Deras sammansättning kommer att bildas från alla samhällslager. De allra hemligaste politiska planer kommer vi att känna till och de kommer under vår ledning samma dag som de föds.

"Azeffism". Som medlemmar i dessa loger kommer vi att uppta nästan alla agenter för den internationella och nationella polisen, eftersom polisens tjänst för oss är oersättlig i det avseendet, att den inte bara efter eget gottfinnande kan behandla de motsträviga utan också skyla över våra handlingar, skapa orsaker till missnöje m.m.

Frimureriet som ledare av alla hemliga sällskap. I hemliga sällskap är det främst opportunisterna, karriärister och i allmänhet lättsinniga människor som söker inträde. Med dessa blir det lätt för oss att samarbeta och genom dem kan vi dra upp riktlinjerna för den av oss planerade maskinens mekanism. Om denna vår värld förvirras, så betyder det att dess förvirring var nödvändig för att vi skulle kunna tillintetgöra dess alltför fasta solidaritet. Och om en sammansvärjning skulle anstiftas så ställer vi en av våra trognaste tjänare i spetsen för den. Det är klart att det är vi, och ingen annan, som dirigerar frimureriets verksamhet, eftersom vi vet vart vi för mänskligheten. Vi känner det slutliga målet för varje handling. Gojerna däremot är förblindade. - De fattar inte ens det omedelbara resultatet. De eftersträvar oftast ett omedelbart och ögonblickligt tillfredsställande av sin egenkärlek genom att det de planerat uppfylls. De märker inte ens att de inte själva initierat planen, utan att det är vi som fört in dem på den tanken.

Betydelsen av publik framgång. Gojerna inträder i logerna av nyfikenhet eller i hopp om att, med deras hjälp vinna den samhälleliga honungskakan.

Vissa gör det åter för att få tillfälle att offentligt lägga fram sina omöjliga fantasier. De törstar efter den härliga känsla som väcks av framgångar och applåder, med vilka vi är särdeles frikostiga. Vi förser dem med dessa framgångar så att vi ska kunna utnyttja deras därigenom uppkomna egenkärlek. Under dess omtöcknande inverkan underkastar sig människorna blint vår suggestion utan att akta sig för den. De blir fullt övertygade om att deras ofelbarhet föder egna tankar höjda över all främmande inverkan. Ni kan nog föreställa er hur lätt man kan bringa de klokaste gojer till medvetlös naivitet under inverkan av egenkärleken och hur lätt det också blir att göra dem modfällda inför minsta möjliga motgång, samt bringa dem till slavisk lydnad genom att ge dem hopp om ny framgång. Lika mycket som de våra föraktar yttre framgång, bara de får möjlighet att genomdriva sina planer, lika mycket är gojerna beredda att offra varje plan enbart för framgångens skull. Denna deras psykologi underlättar betydligt vår uppgift att leda dem. De är till det yttre tigrar, men har fårhjärtan och i deras huvuden är det ständigt korsdrag. Vi har invaggat dem i drömmen om uppslukandet av den mänskliga individualismen genom kollektivismens symboliska enhet.

Kollektivismen. De har ännu inte gjort klart för sig och kommer inte att förstå tanken att denna dröm är ett påtagligt brott mot en av naturens förnämsta lagar, som från världens begynnelse skapat enheter olika andra, just med individualismen som syfte.

Om vi har kunnat driva dem till en så vanvettig förblindelse, bevisar inte detta, med en underbar klarhet, i vilken grad gojernas förstånd är mänskligt outvecklat jämfört med vårt? Det är just det som huvudsakligen garanterar vår framgång.

Offer. Hur förutseende var inte våra gamla vise då de framhöll att man för att uppnå ett allvarligt mål inte bör sky medlen eller räkna offren som krävs för att nå detta mål. Vi har aldrig räknat offren av dessa djuriska gojer, även om vi till och med har offrat många av de våra. Istället har vi gett dem en ställning här på jorden om vilken de inte ens kunnat drömma. Det jämförelse-

vis obetydliga antalet offer av de våra har bevarat vårt folk från undergång.

Frimurarnas avrättning. Döden är varje människas oundvikliga slut. Det är bättre att påskynda detta slut för dem som hindrar vårt verk, än för de våra, för oss skaparna av detta verk. Vi straffar frimurarna så att ingen utom brödrskapet ens kan misstänka det, inte ens själva straffoffren: alla kommer att dö, vid behov, liksom av normalt insjuknande. Medvetna om detta, vågar inte ens brödrskapets medlemmar i sin tur protestera. Genom sådana metoder och medel har vi, bland frimurarna, ryckt upp själva roten till protest mot våra åtgärder. Medan vi predikar liberalism för gojerna, håller vi samtidigt vårt folk och våra agenter i orubblig lydnad.

Lagarnas och maktens sjunkande anseende. Under vårt inflytande har respekten för gojernas lagar nedbringats till ett minimum. Lagarnas anseende är tillintetgjort genom liberala tolkningar, införda av oss i dessa sfärer. I de viktigaste politiska och principiella handlingarna och frågorna beslutar domarna så, som vi ålägger dem. De ser saker i det ljus som vi omger dem med, naturligtvis genom till synes neutrala personer som inte förknippas med oss – genom t.ex. tidningspressen eller andra medel. Till och med senatorer och den högsta administrationen antar blint våra råd. Gojernas rent djuriska förstånd är inte förmöget till analysering och observation, och ännu mindre till förutseende.

Urvalet. I denna skillnad mellan tankeförmåga hos gojerna och hos oss, kan man tydligt skönja urvalets och människovärdighetens insegel till åtskillnad från gojernas instinktiva och djuriska förstånd. De ser, men förutser eller uppfinner inte (endast möjligen materiella ting). Härav är det tydligt att själva naturen har utsett oss att leda och styra världen.

Det framtida rikets enkla och tydliga lagar. Då tiden är inne för vår offentliga regering, tiden för uppenbarandet av dess välgörenhet, kommer vi att förändra all lagstiftning. Våra lagar blir kortfattade, tydliga och orubbliga, utan någon som helst tolkningsmöjlighet, så att de blir fullt ut kända av var och en. Huvudbestämmelsen, som genomförs i dem, är blind lydnad inför

överheten.

Lydnad inför chefskapet. Då försvinner automatiskt alla missbruk till följd av den enskildes ansvarighet inför representanten för högsta makten. Missbruk från makthavare som står lägre än denna högsta instans blir så skoningslöst straffade, att var och en förlorar lusten att experimentera med sina krafter.

Åtgärder mot maktmissbruk. Vi kommer att orubbligt övervaka varje administrativ handling, varpå statsmaskineriets gång beror, eftersom slapphet i administrationen föder slapphet överallt. Inte ett enda fall av olaglighet eller missbruk kommer att undgå exemplarisk bestraffning.

Straffens hårdhet. Hemlighållande, solidarisk efterlåtenhet bland tjänstemän i administrationen – allt detta onda försvinner efter de första statuerade exemplen av sträng bestraffning. Vår makts anseende fordrar ändamålsenliga, det vill säga stränga straff för minsta brott, för upprätthållande av sin högsta prestige. Den lidande – även om lidandet inte står i proportion till skulden – blir som en soldat som stupar på slagfältet till nytta för Makten, Principen och Lagen, vilka inte tillåter någon avvikelse från samhällsvägen till personlig fördel för dem som styr statsskeppet. Våra domare bör veta att de då de braverar med en dum barmhärtighet, bryter mot de rättskipningslagar som är stiftade till straff och varning för förbrytelse och inte för att demonstrera domarens själsegenskaper. Sådana egenskaper kan man demonstrera i det privata livet, men inte i den officiella verksamhetskretsen, vilken utgör den uppfostrande grunden för det mänskliga livet.

Domarens åldersbegränsning. Våra domare kommer inte att tillåtas tjäna längre än till 55 års ålder. För det första, därför att åldringar envist håller på en förutfattad mening – de är mindre kapabla att underkasta sig nya åtgärder – och för det andra, därför att det ger oss möjlighet att lättare omplacera tjänstepersonalen, som tack vare detta lättare böjer sig under vårt ok. Den som önskar bli kvar på sin post måste blint underkasta sig för att förtjäna det. I allmänhet kommer våra domare att väljas av oss uteslutande bland dem, som klart förstår att deras roll är att straffa och tillämpa lagarna och inte att

briljera med liberalism på bekostnad av statens uppfostringsplan, som gojerna nu tror.

Domarnas och maktens liberalism. Omflyttningstaktiken kommer dessutom att tjäna till att undergräva den kollektiva solidariteten tjänstekamrater emellan och fjättrar alla vid regeringens intressen, av vilka deras öden beror. De unga domargenerationerna blir uppfostrade i insikt om det otillbörliga i sådana missbruk som kunde kränka den fastställda ordningen i förhållandet mellan våra undersåtar.

Nuförtiden tillåter sig gojernas domare all möjlig eftergivenhet i brottmål, ty de har inte en klar uppfattning om sin ställning, och de som nu styr bemödar sig inte, då de tillsätter domare i ämbetena, om att inpränta i domarna plikt-känsla och vikten av den verksamhet som åligger dem. Liksom djuren släpper ut sina ungar på jakt efter byte, så ger också gojerna sina underlydande fördelaktiga ämbeten, utan att ens förklara för dem, vartill dessa ämbeten är inrättade. Det är just därför som deras regeringar förstörs av sina egna krafter, genom sin egen administrations handlingar.

Låt oss ta detta exempel som ännu en läxa för vår regering.

Vi ska se till att vår regerings alla viktigare strategiska poster blir oberörda av liberalism, ty uppfostran av dem som lyder under vår samhällsordning är beroende därav. Dessa poster bör besättas endast av sådana som vi uppfostrat för administrativ styrelse.

Världspenningar. Om någon skulle invända, att avskedade tjänstemän blir dyra för kronan, så kan jag för det första svara, att man kan finna privata anställningar till dem istället för de förlorade. För det andra – i våra händer koncentreras alla världens pengar, alltså behöver vår regering inte frukta dyra utgifter.

Frimureriets absolutism. Vår absolutism blir konsekvent i allt, och därför blir vår vilja i varje sin yttring aktad och ovillkorligen åttlydd: den kommer att ignorera allt knot, allt missnöje och utrota varje försök till handling, dikterat av missnöje, genom exemplariska bestraffningar.

Rätt till kassation. Vi upphäver kassationsrättigheten, som hör och häpna övergår i vår makt, – till den regerandes överinseende, ty vi bör inte ens tillåta den tanken att uppstå hos folket att de av oss utnämnda domarna skulle kunna fälla ett oriktigt utslag. Om något sådant trots allt skulle inträffa så kasserar vi själva utslaget och bestraffar samtidigt exemplariskt domaren för oförståelse av sin plikt och betydelse, så att dessa fall inte upprepas. Jag säger det ännu en gång, vi kommer ju att känna varje steg som vår administration gör och endast efter dess påbud har vi att handla för att folket skall bli nöjda med oss. Ty folket har rätt att av en god regering fordra goda fullmäktige.

Patriarkaliskt "utseende" hos den nya regentens makt. Vår regering kommer att verka som en patriarkalisk, faderlig omvårdnad från vår regents sida. Vårt folk och undersåtarna ska i hans person se en far, som vårdar sig om varje behov, varje handling, vart ömsesidigt förhållande såväl mellan undersåtarna inbördes som mellan dessa och regenten. Då kommer de att till den grad präglas av den tanken, att de inte kan vara utan denna omvårdnad och ledning om de önskar leva i fred och ro, så att de erkänner vår regents självhärskarvälde med en vörndnad gränsande till förgudning.

Regentens förgudande. Detta kommer de att göra, i synnerhet då de förstår att våra fullmäktige inte kommer att ersätta hans makt med sin egen utan endast blint uppfylla hans föreskrifter. De kommer att glädja sig åt att vi har ordnat allt i deras liv så som kloka föräldrar gör då de önskar uppfostra sina barn till plikt känsla och lydnad.

Folken är ju, i relation till våra politiska hemligheter, evigt omyndiga barn liksom deras nuvarande regeringar.

Den starkes rätt – den enda rätten. Som ni ser grundar jag vår despotism på rätt och plikt. Rätt att tvinga till uppfyllande av plikten är den regerings direkta skyldighet, som vill vara som en far för sina undersåtar. Den äger den starkes rätt, för att begagna denna till att leda mänskligheten, för att få välgång, till den av naturen bestämda ordningen – till lydnad. Allt här i världen befinner sig i underordnad position om inte till människor så till omständig-

heterna eller till sin egen natur, det vill säga i varje händelse till den starkare. Låtom oss därför bli denne starkare för det bästas skull.

Vi är skyldiga att, utan betänkande, uppoffra enskilda individer som bryter mot dem fastställda ordningen. Ty i en exemplarisk bestraffning av det onda ligger en stor uppfostrande uppgift.

Den israelitiska konungen – världens patriark. Då Israels konung sätter kronan på sitt heliga huvud, den krona som det kuvade Europa räckt honom, då blir han även världens patriark. De av honom hemburna offren ska, tack vare deras ändamålsenlighet, aldrig uppnå det antal som i århundraden offrats av storhetsvansinnet – av gojimregeringarnas rivalitet.

Vår konung kommer att stå i ständig beröring med folket, tala till det från sin tribun, i ordalag som kommer att spridas över hela världen.

Protokoll nr: 16

Universitetens oskadliggörande. För att tillintetgöra alla kollektiva krafter utom de våra måste vi oskadliggöra den första etappen till kollektivism – universiteten. Vi ska göra det genom att omorganisera dem i en ny riktning. Deras dekaner och professorer ska beredas för sina ämbeten enligt detaljerade, hemliga program från vilka de inte kommer att vika en tum ostraffat. De skall utnämnas med största försiktighet och göras stramt beroende av regeringen.

Undervisning i statsrätt liksom allt som berör politiska frågor ska utgå ur undervisningen. I dessa ämnen kommer endast ett tiotal personer, utvalda ur de invigdas krets på grund av framstående begåvning, att undervisas. Universiteten bör inte utnämna "gulnäsbar" som vurmar för att, som komedier och tragedier, koka ihop konstitutioner och sysselsätta sig med politiska frågor som inte ens deras fäder förstått sig på.

Dåligt förmedlad kunskap i politiska frågor hos ett stort antal personer skapar endast utopister och dåliga undersåtar, vilket ni själva har tillfälle att övertyga Er om då ni betraktar gojernas allmänna uppfostran i den riktningen. Vi har varit tvungna att i deras uppfostran införa alla de grundsatser som så effektivt brutit ned deras samhällsskick. Då vi kommer till makten, skall vi avlägsna alla oroande ämnen ur undervisningen samt göra ungdomen till lydiga barn inför chefskapet. Barn som älskar den regerande som ett hopp och ett stöd för fred och lugn.

Klassicismens ersättande. Klassicismen, liksom allt studium av den gamla historien, där man ju möter flera dåliga än goda exempel, ska vi ersätta med undervisning i framtidens program. Vi kommer att utplåna ur människornas minnen alla de fakta från gångna århundraden, som vi anser inte önskvärda att minnas, och endast behålla de som belyser gojimregeringarnas alla misstag och fel. Undervisning i det praktiska livet om relationer människor emellan, om att undvika dåliga, egoistiska exempel som sprider det ondas smitta, och andra liknande frågor av uppfostrande art, ska stå som de främsta ämnena på undervisningsprogrammet, uppställt efter en särskild plan för olika anlag och begåvning och utan att i något fall göra undervisningen allmän. En sådan formulering av frågan har en särskild betydelse.

Uppfostran och samhällsklass. Varje samhällsklass bör uppfostras inom stränga gränser med hänsyn till bestämmelse och arbete.

Tillfälliga genier har alltid kunnat och kommer även i framtiden kunna bryta sig igenom till en annan samhällsklass, men att för denna sällsynta tillfällighets skull öppna främmande led för medelmåttor och därigenom ta plats från andra som, genom födsel och uppfostran, äger rätt till dessa platser, vore huvudlöst. Ni vet ju själva hur det har gått för gojerna som tillåtit denna skriande meningslöshet.

Propaganda för regeringen i skolorna. För att regenten ska bli föremål för sina undersåtars djupa kärlek och vördnad, bör man under hans verksamhet undervisa hela folket i skolor och på torg om hans betydelse, om hans

handlingar och om alla hans välgärningar.

Upphävande av den fria undervisningen. Vi ska göra slut på all fri undervisning. Eleverna får rättighet att, tillsammans med sina närmaste anhöriga, samlas som i en klubb – lärdomsanstalterna.

Nya teorier. Under dessa sammankomster på helgdagar ska lärarna hålla så att säga fria föredrag om frågor som berör människors ömsesidiga relationer, om exemplets lagar, om repressalier som förekommit på grund av omedvetna förhållanden, och slutligen om filosofin i nya teorier, som ännu inte är uppdagade för världen. Dessa teorier upphöjer vi till trosdogmer som ett övergångsstadium till vår tro. Då jag slutat utläggningen av vårt verksamhetsprogram nu och i framtiden, ska jag redovisa dessa teorier för Er.

Tankens oavhängighet. Kort sagt, eftersom vi genom århundradens erfarenheter vet att människor lever och leds av idéer, att människor tillägnar sig dessa idéer genom uppfostran, som utövas med samma framgång över alla åldrar fast naturligtvis med olika medel, så bemäktigar vi oss och konfiskerar till vår fördel de sista glimtarna av tankens oberoende. Tanken som vi redan för länge sedan inriktat på, för oss nödvändiga mål och idéer.

Systemet med tankens hämmande är redan i verksamhet i den så kallade åskådningsundervisningen. Åskådningsundervisningssystemet har till mål att förvandla gojerna till tanklösa och lydiga djur som fordrar åskådning för att förstå någonting. I Frankrike har en av våra bästa agenter, Bourgeois, redan offentligt förkunnat ett nytt program för åskådningsundervisning.

Protokoll nr: 17

Advokatyren. Advokatyren gör människorna kalla, hårda, gensträviga, principlösa och i alla livets förhållanden och händelser ställa sig på en opersonlig,

rent legal grund. De har lärt sig att hänföra allt till försvarets fördel och inte till den sociala välgången av dess resultat, eftersom de är vana att inte avstå från något försvarssätt, vilket det än vara må. De gör allt som står i deras makt för att vinna sin klients frikännande och begagnar sig därvid av advokatyrens lägsta finter. Härigenom demoraliserar de domstolen. Därför kommer vi att pressa detta yrke inom trånga ramar, som ställer detta inom sfären av en verkställande byråkrati. Advokaterna blir, liksom domarna, berövade rättighet till beröring med rättegångsparterna, genom att de får handlingarna endast av domstolen och gör sig bekanta med dem enligt undersökningsprotokoll och dokument, samt försvarar sina klienter efter förhöret vid domstolen enligt klargjorda fakta. De bör avlönas oberoende av försvarets beskaffenhet. De blir vanliga föredragande av handlingarna till rättskipningens förmån i motsats till åklagaren, som åter blir föredragande av anklagelseakten. Detta förkortar domstolens förhandlingar. På så sätt säkerställs ett hederligt, opartiskt försvar, som leds av övertygelse och inte av fördel. Detta omöjliggör bland annat det nu praktiserade mutandet av kollegor för att erhålla deras samtycke till att den som kan betala vinner processen.

Gojimprästernas inflytande. Vi har redan sett till att gojimprästerna förlorat sitt anseende och därigenom omintetgjort deras mission, som annars kunnat i hög grad hindra oss. Dess inflytande bland folket sjunker för varje dag.

Samvetsfrihet. Samvetsfrihet är nu kungjord överallt; alltså, det är bara en tidsfråga när stunden för den kristna religionens fullständiga undergång är inne. Med andra religioner har vi inte samma besvär, men det är ännu för tidigt att tala om detta. Vi placerar klerikalismen och klerikalerna inom så trånga gränser att deras inflytande förhoppningsvis går i motsatt riktning mot hur det tidigare varit.

Påvedömets hov. Då tiden är inne för att fullständigt tillintetgöra påvedömets hov, ska en osynlig hands finger visa folken i riktning mot detta hov. Då folken störtar sig över det, uppträder vi som dess försvarare, för att inte tillåta alltför stora blodsutgjutelser. Genom en sådan diversion tränger vi in i

dess allra innersta och går inte därifrån förrän vi undergrävt hela dess makt.

Den judiske konungen som patriarkpåve. Den judiske konungen blir en verklig världspåve, en patriark för den internationella kyrkan.

Kampen med den existerande kyrkan. Men medan vi uppfostrar ungdomen i nya övergångstroskrölor och därefter i vår lära, kommer vi inte att öppet beröra de existerande kyrkorna, utan vi ska strida med dem genom kritik och på så sätt väcka söndring och förfall.

Den nuvarande pressens roll. I allmänhet ska vår nuvarande press kröna regeringsaffärerna, religionerna, gojernas oduglighet och allt sådant med de mest principiösa uttryck, för att på allt sätt förnedra dem så, som endast vår genialiska nation förmår.

Polisens organisation. Den frivilliga polisen. Vår regering blir en apologi för guden Vischnu, i vilken den blir personifierad – i varje av våra hundra händer kommer att befinna sig en fjäder av det sociala maskineriet. Vi ska se allt utan den officiella polisens hjälp, som, i den av oss för gojerna utarbetade formen för dess rättigheter och åligganden, hindrar regeringarna att se någonting. Enligt vårt program kommer en tredjedel av undersåtarna att observera de övriga av plikt känsla, enligt principen för frivillig statstjänst. Då kommer det inte att anses skamligt att vara spion eller angivare utan tvärtom berömvärdt. Men ogrundade angivelser kommer att straffas med all stränghet, så att denna rättighet inte leder till missbruk.

Våra agenter kommer att tas såväl ur de högsta som ur de lägsta samhällsklasserna. Ur den luxuösa administrativa klassen, bland förläggare, typografer, bokförsäljare, butiksbiträden, arbetare, kuskar, lakejer osv. Denna rättslösa, utan fullmakter till egenmäktigt förfarande och följaktligen maktlösa polis kommer endast att avlägga vittnesmål och anhållanden. Men granskning av deras vittnesmål och arresteringar kommer att bero av en ansvarig grupp poliskontrollörer; själva arresteringarna ska utföras av gendarmkåren och stadspolisen. Den, som inte har angivit vad han har sett och hört i politiska frågor, kommer också att ställas till ansvar för döljande av brott, om det blir

bevisat att han är skyldig till detta.

Spioneri efter kabalspioneriets mönster. Liksom nu de våra under eget ansvar är skyldiga att för kabalen ange våra avfällingar eller sådana personer som observerats vara på något sätt kabalen skadliga, så ska även vårt världsrike, alla våra undersåtar, bli skyldiga att iaktta statstjänstens skyldigheter i detta avseende.

Maktmissbruk. En sådan organisation utrotar missbruk genom makt, ställning och bestickning – allt det som vi infört med våra råd och teorier om de högsta mänskliga rättigheterna i gojernas lagar och seder. Men hur hade vi annars kunnat uppnå en ökning av orsaker till rubbningar i administrationen, om inte med dessa medel?! Bland dessa medel är ett av de viktigaste – agenter för ordningens införande, som får möjlighet att utveckla sina dåliga böjelser: egensinnighet, självsvald och först och främst besticklighet.

Protokoll nr:18

Skyddsåtgärder. Då det blir nödvändigt för oss att förstärka skyddsåtgärderna (det farligaste giftet för maktens prestige), kommer vi att organisera simulerade oroligheter eller yttringar av missnöje, med hjälp av framstående talare. Till dessa talare sluter sig sympatisörer ... Detta ger oss orsak att anställa husundersökningar och uppsikt genom våra tjänare bland gojimpolisen.

Observation i kretsen av konspiratörer. En öppen skyddskår – maktens undergång. Eftersom flertalet konspiratörer handlar av äventyrlusta, av prat-sjuka, så kommer vi inte att oroa dem, förrän de börjar agera. Vi placerar bara i deras krets iakttagare – spioner ... Vi ska inte glömma, att maktens prestige förringas om den ofta upptäcker sammansvärjningar mot sig. I sådant ligger en antydning att erkänna sin maktlöshet eller, ännu värre, att man har orätt. Ni

vet ju att vi har tillintetgjort de regerande gojernas anseende genom ständiga attentat mot deras regenter utförda av våra agenter, som är blinda får i vår hjord och lätt med några liberala fraser leds till brott, bara de har politisk färgläggning. Vi har tvingat de styrande att erkänna sin maktlöshet genom att vidta öppna skyddsåtgärder och därigenom gör vi slut på maktens prestige.

Den judiske konungens skyddsvakt. Vår regent skall skyddas endast av den mest omärkliga skyddsvakt eftersom vi bör ge sken att inte ens ha en tanke på möjligheten att han har emot sig ett orosstiftande element som han inte skulle vara i stånd att kuva, utan skulle bli tvungen att söka skydd. Om vi skulle tillåta denna tanke, så som gojerna har gjort och fortfarande gör, skulle vi därmed även skriva under, om inte hans egen, så hans dynastis dödsdom inom en inte avlägsen framtid.

Vår regent skall strängt iaktta de yttre formerna och begagna sig av sin makt endast till folkets väl och inte alls till sin eller sin dynastis förmån. Genom att bibehålla detta yttre sken skall hans makt aktas och skyddas av undersåtarna själva; man kommer att avguda den medveten om att med den är varje medborgares välfärd i riket förenad ty av den beror ordningen i samhället.

Att öppet skydda monarken betyder att man erkänner svagheten av hans makt. Vår regent kommer alltid att bland folkmassan vara omgiven av till synes nyfikna män och kvinnor, som håller sig närmast honom, liksom av en tillfällighet, och de skall hålla tillbaka de övriga, som om det vore av aktning för ordningen. Detta är ett sätt att föregå med gott exempel i artighet framför de andra. Om det skulle uppenbara sig en supplikant i folkhopen som vill överlämna en framställan av något slag, så bör de främsta leden ta emot skriften och i supplikantens åsyn lämna fram den till regenten så att alla ska veta att skrivelsen når fram dit den är avsedd. Att sålunda själva regentens kontroll existerar. Maktens glans fordrar, för att kunna existera, att folket kan säga: "om bara kungen visste det" eller "kungen får veta det".

Maktens mystiska anseende. Om man bildar en officiell skyddsvakt försvinner maktens mystiska anseende. Var och en som har en viss portion

personlig djärvhet, ser då att han är dess överman. Upprørsstiftaren känner sin styrka och väntar bara på ett lämpligt tillfälle att göra attentat mot makten. För gojerna har vi predikat annat, men kan därför också se vart systemet med en officiell skyddsvakt har fört dem!

Arrestering vid första misstanke. Hos oss kommer brottslingar att arresteras vid första mer eller mindre grundade misstanke: man kan inte, av fruktan för ett eventuellt misstag, underlåta att straffa personer som misstänks för politiska förseelser eller förbrytelser. Mot dessa kommer vi verkligen att vara skoningslösa. Även om man kunde tänka sig någon långsökt förklaring till smärre förbrytelser, så finns det ingen ursäkt för personer som sysselsätter sig med frågor, som ingen utom regeringen förstår. Ja, inte ens alla regeringar förstår den verkliga politiken.

Protokoll nr:19

Rättighet att framställa ansökningar och projekt. Även om vi inte tillåter någon självständig behandling av politiska frågor, så ska vi i alla fall uppmuntra varje rapport eller petition med förslag till regeringen och granska alla slags projekt till folklivets förbättring; detta upplyser oss om våra undersåtars behov eller idéer. På dessa skall vi svara med en informerande eller väl motiverad rättelse, för att påvisa kortsyntheten hos den som ställt förslaget eller petitionen.

Orosstiftare. Orosstiftaren är inget annat än en mops som skäller på en elefant. Då det gäller en välorganiserad regering, inte polisiärt, utan i allmänt avseende, skäller mopsen på elefanten utan att inse dennas styrka och betydelse. Man behöver endast med ett lämpligt exempel bevisa betydelsen av det ena eller det andra, för att mopsarna ska upphöra att skälla och istället

vifta på svansen så snart de ser elefanten.

Politiska förbrytelsers domstolsbehandling. För att beröva de politiska förbrytelseerna deras gloria av mod och dygd, ska vi placera dem på de anklagades bänk tillsammans medtjuvar, mördare och alla slags vedervärdiga och simpla förbrytare. Då kommer allmänheten att se ned på detta slags förbrytelser på samma sätt som på varje annan och ge dem samma förakt.

Reklam för politiska förbrytelser. Vi har bemödat oss om och, som jag hoppas, uppnått att gojerna inte märkt detta kampmedel mot orosstiftare. Därför har vi genom pressen och indirekt i föredrag, i klokt författade historiska läroböcker, gjort reklam för det martyrskap som upprorsmän påtagit sig för idén om det allmännas bästa. Denna reklam har ökat antalet liberaler och fört tusentals gojer till leden av våra levande inventarier.

Protokoll nr:20

Finansprogram. Idag skall vi behandla finansprogrammet, som jag sparat till slutet av min föredragning eftersom det är den svåraste, den avslutande och den avgörande punkten i våra planer. Då jag nu går över till denna, ber jag er att minnas att jag tidigare endast redovisat antydningar för er, att summan av vår verksamhet avgörs genom en sifferfråga.

Då makten övergår i våra händer kommer vår självhärskarregering, i självbevarelseprincipens namn, att undvika att alltför kännbart betunga folkmassorna med skatter och inte glömma sin roll av far och beskyddare. Men eftersom den statliga organisationen kräver stora utgifter, måste man ändå ordna med nödvändiga medel till denna. Därför måste vi med utomordentlig varsamhet utarbeta jämviktsfrågan i detta ämne.

Progressiva skatter. Vår regering, där monarken kommer att ha en på lag

grundad fiktiv äganderätt till allt som finns i hans rike (något som är lätt att genomdriva), kan tillgripa legal indragning av vilka som helst i riket cirkulerande summor, för reglering av deras cirkulation. Härav följer att beskattning allra lättast utförs genom progressiv skatt på egendom. På så sätt kommer skatterna att betalas utan svårighet, eller ruinerings ske, i proportionerlig procent av egendomen. De rika måste erkänna att de är skyldiga att överlåta en del av sitt överflöd till rikets disposition, då regeringen garanterar dem äganderätten till den övriga egendomen och rätt till årlig förtjänst. Jag säger årlig eftersom kontroll över den personliga egendomen omöjliggör plundring på laglig grund.

Denna sociala reform bör komma ovanifrån ty det är dags för den – den är nödvändig som säkerhet för freden.

Beskattning av de fattiga är ett frö till revolution och skadar riket eftersom man då förlorar det större på jakt efter småsaker. Oberoende av detta minskar skatten, som drabbar kapitalisterna, tillväxten av privata rikedomar, där vi nu har samlat dem som motvikt mot gojernas regeringsmakt – statsfinanserna.

En skatt, som ökas i procent i förhållande till kapitalet, ger en mycket större inkomst än den nuvarande personliga skatten eller centrumskatten, vilken är bra för oss nu bara såtillvida att den väcker oro och missnöje bland gojerna.

Den kraft, på vilken vår monark kommer att stödja sig, består av jämvikt och garanti för fred, för vars skull det är nödvändigt att kapitalisterna avstår en del av sina inkomster i syfte att säkerställa riksmaskineriets verksamhet. Rikets behov bör betalas av dem som inte blir betungade av det och hos vilka det finns något att ta.

En sådan åtgärd eliminerar den fattiges hat till den rike, som den fattige kommer att uppfatta som rikets nödvändiga finansstöd; han kommer att se honom som grundaren av frid och välstånd eftersom han får intrycket att den rike betalar nödvändiga medel i detta syfte.

För att de intelligenta betalarna inte ska undra alltför mycket över nya utbetalningar, ska vi ge dem noggranna redovisningar över till vilka ändamål

dessa skatter ska gå, med undantag naturligtvis av sådana medel som hänförs till tronens och administrativa inrättningars behov.

Monarken kommer inte att ha någon personlig egendom, eftersom ändå allt som finns i riket är hans tillhörighet; annars skulle det ena motsäga det andra: faktum av personlig egendom skulle eliminera äganderätten till allmän egendom.

Monarkens släktingar, med undantag av hans tronarvingar, som även underhålls med statliga medel, bör ställa sig i statens tjänst eller arbeta för att erhålla äganderätt; privilegiet av det kungliga blodet bör inte tjäna till kronans utplundring.

Progressiv stämpelskatt. Köp, mottagande av pengar eller arv kommer att beläggas med progressiv stämpelskatt. Varje oredovisat överlåtande av tillhörigheter, i pengar eller annat, för att undkomma denna skatt, – namn på vederbörande person måste ovillkorligen anges – åsamkar den förre ägaren inbetalning av den procentuella skatten från tiden för överlåtandet till den tid då försöket att undgå stämpelskatten uppdagades. Överlåtelsekvittenserna bör inlämnas varje vecka till ortsränteriet med angivande av för- och tillnamn, samt vistelseorten för förra och nye ägaren av egendomen.

Räkna ut hur många gånger sådana skatter kommer att betäcka gojernas statsinkomster!

Grundfond. Statens grundfond bör innehålla en bestämd komplett reserv av summor, och allt det, som flyter in därutöver bör återsändas i cirkulation. Med dessa summor ska allmänna arbeten utföras. Initiativet till dessa arbeten ska utgå från regeringen och kommer att knyta den arbetande klassen starkt vid statsintressena och de regerande. Av dessa summor ska även en del avskiljas som premier för uppfinningar och produktion.

På intet villkor bör man, utöver de bestämda och i stort kalkylerade summorna, hålla inne ens obetydliga belopp i statskassorna, för pengar är till för att vara i rörelse. Varje stagnation av dem återverkar menligt på statsmekanismens gång, för vilken de tjänar som smörjmedel: om oljan stagnerar

kan denna mekanisms reguljära gång komma i olag.

Procentbärande papper och stagnation i penningcirkulationen. Vissa värdepapper som ersätter pengar har nämligen åstadkommit en sådan stagnation. Följderna därav är tillräckligt märkbara.

Redovisning. Vi ska även inrätta ett redovisningsverk och här har regenten när som helst full redovisning över statens inkomster och utgifter, med undantag av den löpande, ännu inte slutförda månadsredovisningen och den ännu inte inlämnade föregående månadens.

Den ende person som inte kan ha något intresse av att plundra statskassan är dess ägare, regenten. Det är därför som hans kontroll omöjliggör förlust eller förskingring.

Upphävande av representationsskyldighet. Representationen, som stjälar mycket dyrbar tid från regenten genom mottagningar för etikettens skull, skall upphävas så att denne får tid till kontroll och kalkyler. Då blir inte hans makt delad mellan tillfälliga maktinnehavare, som omger tronen för glansens skull och bara är intresserade av egna och inte av allmänna riksintressen.

Kapitalets stagnation. Vi har framkallat ekonomiska kriser hos gojerna helt enkelt genom att dra bort pengar ur cirkulationen. Enorma kapitalstagnationer framkallade på detta sätt har tvingat staterna att vända sig till andra stater och ansöka om lån. Räntebetalningarna för dessa lån tynger på storfinanserna och har bringat dem i evigt slaveri under kapitalen. Att industrin är koncentrerad till kapitalisternas händer på hemslöjdsidkarnas bekostnad har sugit ut folkens alla krafter och med dem även rikets.

Utsläpp av pengar. Den nuvarande utgivningen av pengar motsvarar i det hela taget inte det allmänna behovet och kan därför inte tillfredsställa alla arbetsbehov. Utgivningen av pengar bör stå i överensstämmelse med befolkningens tillväxt, varvid det är nödvändigt att räkna med barnen som penningförbrukare redan från födseln. En granskning av penningutgivningen är en livsfråga för hela världen.

Guldmyntfoten. Ni känner ju till att guldmyntfoten har varit fördärlig för de

länder som antagit den för den har inte kunnat tillfredsställa penningförbrukningen. Speciellt som vi så långt vi förmått har tagit guld ur cirkulationen.

Arbetskraftens värde som myntfot. Vi bör införa arbetskraftens värde som myntfot hos oss. Den må vara av papper eller trä. Vi kommer att utge pengar enligt varje medborgares normala behov och kvantiteten ska öka med varje nyfödd människa och minska med varje dödsfall.

Dessa beräkningar kommer att göras av varje departement (här: den franska administrativa indelningen), varje distrikt.

Budgeten. För att det inte ska uppstå avbrott i utgivandet av pengar till statens behov, kommer beloppen och deras utgivning att bestämmas genom ett dekret av regenten; på det sättet undviker man att ministären protegerar vissa institutioner till men för andra. Inkomst- och utgiftsbudgeterna förs parallellt så att den ena inte ska dölja den andra.

De reformprojekt som vi initierar för gojernas finansinrättningar och principer ska vi presentera i sådana former att de inte kommer att väcka oro. Vi ska anföra att det behövs sådana reformer på grund av den oreda och förvirring som råder i gojernas finanser. Det första problem vi ska påpeka är att man hos dem bestämmer en enkel budget, som år från år växer till av följande orsaker: man drar på denna budget till halvårets slut, därefter fordras en korrigeringsbudget, som slösas bort på tre månader, varefter man begär en tillskottsbudget och allting slutar sedan med en likvidationsbudget. Då budgeten för det följande året bestäms av summan av den slutliga uträkningen, sträcker sig den årliga avvikelser från normen ända till 50% om året, varför årsbudgeten fördubblas tre gånger under loppet av tio år. Tack vare sådana kalkyler, tillåtna och tillämpade av de kortsynta gojimregeringarna har deras kassor tömts. Den därpå inträdda perioden av lån har gjort resten och bragt gojimrikena till randen av bankrutt.

Ni inser lätt att en sådan hushållning, som vi lurat på gojerna, inte kan föras av oss.

Statslån. Varje lån bevisar statens svaghet och oförståelse för statsrättig-

heterna. Lånen hänger som ett Damoklessvärd över regenterna, som istället för att ta temporära skatter av sina undersåtar vänder sig med utsträckt hand mot oss och begär allmosor av våra bankirer. De utländska lånen är blodiglar som inte på något sätt kan avlägsnas från statskroppen förrän de faller bort av sig själva eller staten själv kastar bort dem. Men gojimstaterna drar inte bort dem, utan anbringar hela tiden nya sådana, så att de oundvikligen går under av självvåderlåtning. Lån - det betyder utgivande av statsväxlar innehållande förbindelse att betala en viss procent i proportion till det lånade kapitalet. Om lånet betalas med 5% så betalar staten efter tjugo år i onödan en procentsumma som är lika stor som det upptagna lånet; under fyrtio års tid betalas den dubbla summan, under sextio år den tredubbla och skulden förblir fortfarande samma obetäckta skuld.

Av denna beräkning framgår det klart, att staten vid allmän beskattning tar de sista slantarna av de arma skattebetalarna för att betala de utländska kapitalister hos vilka de tagit lånen istället för att spara dessa slantar för sina behov utan att därtill betala ränta.

Så länge som lånen höll sig inom riket överförde gojerna bara pengarna från den fattiges till den rikes ficka, men då vi mutade dem, vilket var nödvändigt, att föra över lånen till de utländska marknaderna, strömmade alla staternas rikedomar in i våra kassor och alla gojer började betala oss undersåttlig tribut.

Om de regerande gojernas lättsinne i förhållande till regeringsaffärerna samt ministrarnas falhet eller andra styrandes okunnighet i finansfrågor har skuldsatt respektive länder i våra kassor med obetalbara skulder, så bör vi veta vilken möda och vilka summor detta har kostat oss!

Enprocentsserier. Vi kommer inte att tillåta penningstagnation. Därför kommer det inte att finnas procentbärande statspapper med undantag av enprocentsserier, så att räntebetalningarna inte må överlämna rikets makt att utsugas av blodiglar. Rättighet att ge ut procentbärande papper kommer utslutande att överlåtas till industribolag för vilka det inte blir någon svårighet att betala ut procent av vinsterna som staten inte förtjänar på de lånade

pengarna i likhet med aktiebolag eftersom den lånar till utgifter och inte till operationer.

Industriaktier. Staten kommer även att köpa industrivärdepapper och förvandlas på så sätt från nuvarande betalare av tribut på lånen till långivare av beräkning. En sådan åtgärd gör slut på penningstagnationen, dagdriveriet och lättjan, vilket var bra för oss då gojerna var självständiga men som inte är önskvärt under vår regering.

Hur uppenbar är inte gojernas rent djuriska hjärnors tanklöshet, vilken bland annat kommer till uttryck i att de, då de tog lån hos oss, inte tänkte på att de måste ta dessa samma pengar samt därtill även räntor ur sina statsfickor för att betala oss! Vad hade varit enklare än att ta dessa nödvändiga pengar direkt från de sina?

Det genialiska i vårt utvalda förstånd bevisas redan av att vi förstått att lägga fram lånefrågan för dem så, att de till och med sett en fördel i den för egen del!

Våra beräkningar som vi, då tiden är inne, skall lägga fram i belysning av århundradens erfarenheter, som vi gjort på gojimrikerna, kommer att utmärka sig genom klarhet och fasthet, samt kommer att med full tydlighet visa hela världen nyttan av våra reformer. De skall göra slut på de missbruk, med vilka vi underkuvat gojerna, men som inte kan tillåtas i vårt rike.

Vi kommer att ställa hela beräkningssystemet så, att varken regenten eller den siste tjänstemannen skall kunna obemärkt undanhålla den obetydligaste summa dess bestämda mål eller använda den till något annat än till det den blivit bestämd i den fastställda budgetplanen.

Utan en klar och bestämd plan är det ju otänkbart att styra. Tågande fram på en bestämd väg med obestämda reserver förgås både hjältar och kämpar på vägen.

Gojernas regenter. Tillfälliga maktinnehavare. Frimureriets agenter. Gojimregenterna, som vi hela tiden lockade bort från regeringsaffärerna med representationsskyldigheter, etikett, förlustelser osv., har endast varit skärmar

för vår styrelse. Deras tillfälliga ställföreträdarens redovisningar författades av våra agenter och de tillfredsställde varje gång de kortsynta förstånden med löften om framtida inbesparingar och förbättringar. Inbesparingar på vad? På nya skatter? Detta kunde de som läste våra redovisningar och projekt fråga, men det gjorde de inte. Ni vet ju vart ett sådant lättsinne fört dem, till vilket finansiellt obestånd de kommit, trots deras folks beundransvärda arbetsamhet.

Protokoll nr: 21

De inhemska lånen. Till det jag framställt vid vår senaste sammankomst vill jag även tillägga en detaljerad förklaring om de inhemska lånen. Om de utländska lånen är det överflödigt att orda vidare; de har gett oss gojernas nationalpengar. För vårt rike kommer det inte att finnas utlänningar, alltså kan det inte bli fråga om några utländska lån.

Vi har utnyttjat deras administratorers falhet och regenternas efterlåtenhet för att få dubbelt, tredubbelt och fyrdubbelt igen på våra summor som vi lånat ut till gojimregeringarna. Vem skulle kunna göra detsamma åt oss? Därför kommer jag endast att behandla de inhemska lånen. Då staterna kungör om att uppta ett sådant lån, öppnar de teckning på sina växlar, det vill säga på procentbärande papper. För att göra dem tillgängliga för alla bestäms deras pris från hundra till tusen; därvid görs ett prisavdrag för de först tecknande. Dagen därpå höjs priset artificiellt, som om alla skulle kasta sig över dem. Efter några dagar meddelas att statsverkets kassor är överfulla och att man inte har någon användning vidare för pengar (varför skulle man ta dem?). Teckningen har, som man påstår, flera gånger övertecknat det äskade lånet: häri ligger hela effekten - nämligen ett bevis på hur stort förtroende man har för statens växlar.

Passiva och skatter. Men då komedin är färdigspelad uppstår faktum av den uppkomna passiven och därtill en synnerligen betungande sådan. För att kunna amortera räntorna är man tvungen att ta nya lån, som inte täcker, utan endast förstörar kapitalskulden. Då krediten är uttömd återstår endast att med nya skatter täcka – inte lånet – utan räntorna. Dessa skatter är en passiv som används till att täcka passiven.

Konverteringar. Vidare infaller tiden för konverteringar. Men de avkortar inte skulder utan minskar endast räntebetalningen; dessutom kan de inte göras utan långivarnas medgivande. Då konverteringen kungörs föreslås återbetalning av pengarna till dem som inte vill konvertera sina obligationer. Om då alla skulle yrka på att återfå sina pengar, skulle regeringarna fastna på sin egen krok och hamna i insolvens. Till all lycka har alltid gojimregeringarnas undersåtar, okunniga som de är i finansfrågor, föredragit att förlora på kursen och erhålla mindre ränta framför risken att omplacera sina pengar, vilket har givit regeringarna möjlighet att åtskilliga gånger avkorta passiven med flera miljoner.

Numera, bundna av de utländska lånen, kan gojerna inte längre utföra sådana konststycken, väl vetande att vi kommer att fordra alla pengar tillbaka.

Bankrutt. På så sätt bevisar en erkänd statsbankrutt avsaknaden av samband mellan folkens och deras regeringars intressen.

Sparkassor och räntor. Jag vill fästa Er fördubblade uppmärksamhet på denna omständighet samt följande: numera är alla inrikeslån konsoliderade genom så kallade flygande lån, det vill säga sådana vilkas terminer är mer eller mindre korta. Dessa skulder består av pengar insatta i sparbanker eller reservkassor. Då dessa fonder står en längre eller kortare tid till regeringens disposition, avdunstar de i avbetalning av räntor på utländska lån och i deras ställe är till motsvarande värde insatta räntedepositioner.

Dessa senare är det just som överskyler alla brister i gojernas rikskassor.

Upphävandet av fondbörser. Då vi bestiger världstronen kommer alla dylika finansfonder att spårlöst försvinna, eftersom de inte motsvarar våra intressen,

liksom även alla fondbörser, eftersom vi inte kan tillåta att vår makts anseende vacklar i och med att värdet på vår egendom vacklar, den som vi genom lag värderat till dess fulla värde utan möjlighet att falla eller stiga.

Värdering av industriella inrättningar. Vi skall ersätta börserna med storartade kronokreditinrättningar, med uppgift att värdera industriella inrättningar enligt regeringsberäkningar. Dessa kreditinrättningar kommer att vara i stånd att på en dag släppa ut i omlopp för femhundra miljoner industriella värdepapper eller köpa upp sådana till motsvarande belopp. På så sätt blir alla industriella företag beroende av oss. Ni kan föreställa er vilken makt vi härigenom tillskansar oss!

Protokoll nr:22

Det tillkommandes hemlighet. I allt jag hittills framhållit har jag försökt att noggrant påpeka att det som pågår är hemligt, liksom det som varit och det som är nu, och även visa hur det utlöser sig i ett flöde av stora händelser som snart skall gå i uppfyllelse. Framför allt har jag framlagt sekretessen i lagarna om våra förhållanden till gojerna och om våra finansoperationer. I detta ämne återstår ännu litet att tillägga.

I våra händer har vi nutidens mäktigaste kraft – guld. På två dagar kan vi skaffa fram det, ur våra förvaringsdepåer, i hur stora mängder som helst.

Flera seklers onda som grund för det framtida välståndet. Måste man fortfarande bevisa att vår regering är förutbestämd av Gud? Skulle vi inte med sådana rikedomar kunna bevisa att allt det onda som vi varit tvungna att under loppet av sekler utföra, sist och slutligen tjänat att skapa det verkliga välståndet, att införa allmän ordning? Och denna ordning skall införas om det så ska ske genom våld. Vi klarar av att bevisa att det är vi som är välgörarna,

som återgivit den sönderslitna jorden det verkligt goda och den personliga friheten, att vi ger var och en möjlighet att njuta av lugn och fred, värdiga förhållanden medborgarna emellan, men naturligtvis dock under villkoret att våra fastställda lagar iakttas. Därvid ska vi förklara att friheten inte består i självsvald och rättighet till tygellöshet, samt även att människans värdighet och styrka inte består i vars och ens rätt att kungöra sådana samhällsstörtande principer som samvetsfrihet, jämlikhet o dyl, att den personliga friheten består i rättighet att oroa sig och andra, rättighet att väcka allmän förargelse genom agiterande i oordnade folkhopar, samt att den verkliga friheten består i den personliga oantastligheten, i ärlighet och noggrant iakttagande av alla samhällslagar, att den mänskliga värdigheten består i medvetandet om sina rättigheter och tillika sin rättslöshet och inte endast i fantiserande över temat om sitt eget jag.

Maktens glans och dess mystiska dyrkan. Vår makt ska bli ärofull, eftersom den blir stark. Den ska styra och leda och inte krypa i hämlarna på partiledare och skrävlar, som utropar allehanda vettlösheter, vilka de kallar stora principer men som inte är något annat än det jag med lugnt samvete kallar utopier. Vår makt blir en verkställare av sådan ordning, som människors hela lycka beror av. Denna vår makts glans kommer att väcka en mystisk dyrkan och samla folkens vördnad omkring sig. Den verkliga kraften ger inte efter för någon annans rätt, inte ens för den gudomliga: ingen vågar antasta den för att ta ifrån den ens en fotsbredd av dess makt.

Protokoll nr:23

Inskränkning i produktionen av lyxartiklar. För att folken skall vänja sig vid lydnad måste man vänja dem vid måttfullhet samt därtill inskränka produk-

tionen av lyxartiklar. Härigenom förbättrar vi sederna som demoraliserats genom en tävlan i lyxliv.

Hemslöjdsproduktionen. Vi kommer att återupprätta hemslöjden, som å sin sida kommer att undergräva fabrikanternas privata plutokrati. Detta är nödvändigt, eftersom de stora fabriksägarna ofta, även om det inte alltid är medvetet, leder massornas mening emot regeringen.

Arbetslösheten. Hemslöjdsfolket känner inte till arbetslöshet och detta binder dem vid den existerande ordningen och följaktligen vid maktens fasthet. Arbetslösheten är det farligaste för regeringsmakten. För oss kommer dess roll att vara utspelad så snart makten övergår i våra händer.

Dryckenskapsförbud. Även dryckenskapen blir förbjuden genom lag samt straffad som brott emot människovärdigheten eftersom människorna under alkoholens inflytande förvandlas till djur.

Undersåtarna, jag upprepar det ännu en gång, underkastar sig blint endast en stark, en av dem fullkomligt oberoende hand, i vilken de känner ett svärd till skydd och stöd mot sociala gissel. Vilken nytta har de av en ängels själ hos sin härskare? De bör i honom se den personifierade styrkan och makten.

Avlivande av det gamla samhället och dess återuppståndelse i ny form. Vår härskare som kommer att efterträda de nuvarande regeringarna, som släpat sig fram i sin tillvaro bland de av oss demoraliserade samhällena, vilka till och med förnekat den gudomliga makten och ur vilkas mitt anarkins eld slår ut på alla håll, bör i första hand ta itu med att släcka denna allt uppslukande brand. Därför är han förpliktigad att förintä sådana samhällen, om det så sker genom att dränka dem i deras eget blod, för att återupprätta dem i form av väl organiserade militärstater som medvetet kämpar emot varje smitta som kan anfräta rikskroppen.

Guds utvalde. Denne Guds utkorade är bestämd av himmelen att bryta de oförnuftiga krafter som låter sig ledas av instinkt och inte av förnuft, av djuriskhet och inte av människovärdighet. Dessa krafter triumferar nu och tar sig uttryck av plundring och allehanda våld under täckmantel av frihets- och

rättighetsprinciper. De har tillintetgjort all social ordning, för att på ruinerna av den resa den Judiske konungens tron, men deras roll slutar samtidigt med hans tronbestigning. Då bör de sopas bort från hans väg, på vilken det inte bör finnas det minsta avfall.

Då kan vi säga till folken: Tacka Gud och knäböj för Den, som bär i sitt ansikte förutbestämmelsens insegel, till viken Gud själv ledde hans stjärna, så att ingen annan än han skulle kunna befria Er från ovannämnda onda krafter.

Protokoll nr:24

Befästandet av Konung Davids ätt. Nu vill jag gå över till att tala om sättet att befästa kung Davids dynastiska rötter inom alla jordens lager.

Detta befästande kommer främst att ske på samma sätt som vi hittills bevarat för våra vise ledningen av all världsverksamhet, genom att med uppfostran bestämma riktningen av hela mänsklighetens tankegång.

Konungens förberedelse. Några ättlingar av Davids säd ska uppfostra kungarna och deras efterträdare, som ska väljas, inte enligt arvsrätten, utan efter deras framstående egenskaper, och invigas i politikens förborgade hemligheter och i regeringsplanerna, dock med det villkoret att ingen av dem ska förvalta dessa hemligheter. Avsikten med ett sådant handlingsätt är den, att alla ska veta att styrelsen inte kan ges i uppdrag åt sådana som är oinvigda i denna konsts hemligheter.

Endast dessa personer ska undervisas i den praktiska tillämpningen av de nämnda planerna genom jämförelse av århundradens erfarenheter, genom iakttagelser av det politiskekonomiska livet och de sociala vetenskaperna - med ett ord, genom andan av de lagar som är orubbligt fastställda av själva naturen för reglering av de mänskliga förhållandena.

Åsidosättande av direkta arvingar. Direkta arvingar kommer ofta att åsidosättas vid besättandet av tronen, om de under lärotiden visat anlag för lättsinne, svaghet och andra maktförstörande egenskaper som gör dem oförmögna att regera och om de i sig själva är olämpliga för den kungliga bestämmelsen.

Endast den som är obetingat skickad att bli en fast, om ock grym regent, kommer att få motta regeringstyglarna av våra vise.

Om monarken, genom sjukdom, skulle försvagas i sin viljekraft, eller på annat sätt bli olämplig för tronen, bör han, enligt lag, överlämna regeringstyglarna i nya, kraftigare händer.

Regeringsplanerna för monarken för den löpande tiden kommer att vara okända till och med för dem som kallas att vara monarkens närmaste rådgivare.

Konungen och de tre som invigt honom. Konungen - ödet. Endast konungen och de tre personer som invigt honom ska känna till det kommande.

I konungens person, som med orubblig vilja behärskar sig själv och mänskligheten, kommer alla att se själva ödet med dess outgrundliga vägar. Ingen kan veta vad monarken önskar uppnå genom sina förehavande och därför dristar sig ingen att ställa upp hinder på hans outgrundliga vägar.

Det är klart att monarkernas förnuftskälla måste motsvara den däri inrymda regeringsplanen. Det är därför som han kommer att tillträda sin regering endast efter undergången prövning inför ovannämnda vise.

För att folket ska känna och älska sin monark är det nödvändigt att han talar offentligt till sitt folk. Detta befäster två krafter som för närvarande är åtskilda av oss genom terror.

Denna terror var nödvändig för oss under en tid så att båda dessa krafter var för sig skulle komma under vårt inflytande.

Den Judiske konungens yttre moraliska oförvitlighet. Den judiske konungen bör inte stå under sina passioners herravälde, allra minst under sinnlighet; inte i något avseende bör han låta de djuriska instinkterna få makt över hans

förnuft och hans karaktär. Sinnligheten upplöser, säkrare än något annat, förnuftsgåvorna och klarsyntheten och leder tankarna till den sämsta och mest djuriska sidan av människan.

Mänsklighetens stöd i världshärskares person av Davids säd, måste pålägga sitt folk, som offer, alla personliga böjelser.

Vår härskare bör vara exemplariskt oförvitlig.

Några nödvändiga förklaringar

- Tiden då planen för världens erövring av Sion blivit uppgjord.
- Den symboliska ormen.
- Vägen och etapperna för dess rörelse.
- Isoleringen av det judiska folket.
- Kabalsystemet.
- Judarna och gojimboskapen.
- Vem tjänar antisemitismen.
- Guldmyntfoten.
- Röstningssystemet och den republikanska regimen.
- Sions makt.
- Tidens idéer och teorier.
- Sions kapital.
- Det överallt spridda överinseendet med hjälp av "protokollen" i gamla och nya världen.
- Det israelitiska världsförbundet.
- Cremiers cirkulär.
- Judarnas proklamationer i Sibirien och Ryssland.
- Disraeli-Beaconsfields roman "Coningsby".
- Två judiska konserter i Adelsklubbens sal i Petersburg.
- Evangeliet för den 11 januari 1911.

"Protokollen" är undertecknade av Sions representanter av den 33:e graden (den högsta).

Dessa "protokoll" är hemliga utdrag ur en hel bok med protokoll från - som

vi numera känner till – den 1:a Sionistkongressen i Basel 1897.

Allt detta har framtagits ur det Sionistiska Huvudkansliets hemliga arkiv och offentliggjorts. Kansliet i fråga är beläget på franskt territorium alltsedan Frankrike avkrävde Turkiet vissa lättnader för alla troslärors skolor och religiösa institutioner, som i Mindre Asien kom att stödjas av den franska diplomatin.

Dessa krav på lättnader gäller naturligtvis inte de katolska organisationerna, som utvisats ur Frankrike, utan bevisar endast att Dreifus-diplomatin tillmötesgår Sions intressen och öppnar vägen för franska judar att kolonisera Mindre Asien.

Sion har alltid lagt under sig platser och skaffat sig inflytande genom sin "arbetsboskap med människoansikten", som Talmud kallar hela den icke-judiska mänskligheten.

Enligt den hemliga judiska sionismens urkunder skapades av Salomo och andra judiska vise, redan år 929 f.Kr. i teorin en politisk plan att erövra hela världen för Sions räkning. I mån av historiens gång utarbetades och fulländades denna plan av däri invigda efterföljare.

Dessa vise hade beslutat erövra världen åt Sion genom den Symboliska Ormens list. Dess huvud skulle föreställa den av de vise invigda regeringen (alltid maskerad till och med för sitt eget folk) och kroppen skulle föreställa det judiska folket. Då Ormen trängde in i de på dess väg liggande länderna, undergrävde och uppslukade den (störde den) alla detta rikets icke-judiska krafter i mån av deras tillväxt. Så måste den göra även i framtiden, enligt en noggrant utstakad plan, ända tills den genomgångna cykeln sluts genom att huvudet återvänder till Sion och Ormen på så sätt i cirkeln av sin väg innesluter hela Europa och därmed den övriga världen, i det att den begagnar sig av alla krafter – vapenmakt och ekonomiska medel – för att lägga även de övriga kontinenterna under sitt inflytande, inflytandet av dess cykel. Ormens huvud kunde komma tillbaka till Sion sedan de europeiska stormakterna jämnats med marken, det vill säga över det ekonomiska obeståndet och ruinen,

överallt ett verk av Sion, genom det andliga förfallet och moraliska fördärvet, huvudsakligen med hjälp av judiska kvinnor, maskerade som fransyskor, italienskor, spanjorskor, – de säkraste moraliska pestbärerskorna bland folkets ledare. Kvinnorna tjänar, i Sions händer, som lockbete för dem som tack vare dessa kvinnor alltid är i behov av pengar och därför köpslår med sitt samvete för att till varje pris skaffa sig dessa pengar. Men dessa pengar är i själva verket endast ett lån eftersom de strax igen, genom dessa samma kvinnor, återvänder i det köpande Sions händer. Men på detta sätt vinner man trälar åt Sion.

Det är naturligt att, för framgångens skull, varken regeringar eller enskilda individer får ens ana vilken roll de spelar i Sions händer. Därför har Sions styresmän i sin krets organiserat en slags religiös kast, en omutlig och outtröttlig väktare av de mosaiska lagarnas och Talmudföreskrifternas renhet, och alla har trott, att de mosaiska lagarnas täckmantel är judarnas verkliga självstyrelse. Ingen har granskat verksamheten av denna självstyrelse, så mycket mindre som ögonen varit vända mot guldets som anskaffades av denna kast, vilken hade fullständig handlingsfrihet i sina ekonomiska intriger.

Enligt den grafiska bilden av den Symboliska Ormens bana var dess första etapp i Europa, år 429 f.Kr., i Grekland, där den under Perikles tid började undergräva detta lands storhet och makt.

Den andra etappen var i Rom under Augustus tid, strax före Kristi födelse.

Den tredje i Madrid under Karl V år 1552 e.Kr.

Den fjärde i Paris år 1700 under Ludvig XIV.

Den femte i London år 1814 efter Napoleon I:s fall.

Den sjätte i Berlin år 1871 efter fransk-tyska kriget.

Den sjunde i Petersburg över vilken nu är ritat Ormens huvud under årtalet 1881.

Alla av Ormen genomgångna länder, inte ens Tyskland undantaget med sin skenbara makt, är i själva verket undergrävda i sina grundvalar genom den konstitutionella liberalismen och det ekonomiska obeståndet. I ekonomiskt av-

seende är England och Tyskland skonade, men endast till den tid då Ryssland oåterkalleligen blir erövrat. På detta är nu alla ansträngningar inriktade.

Längre än så har Ormens huvud ännu inte rört sig, men på teckningen är, med pilar, vägen mot Moskva, Kiev och Odessa utstakad.

Vi vet nu mer än väl till vilka judenästen dessa städer blivit förvandlade.

Konstantinopel är omtalad som den åttonde och sista etappen före Jerusalem.

Mycket längre till återstår det inte för Ormen att kräla förrän den ödesdiga cirkeln är slutet och huvudet förenar sig med stjärten.

För att Ormen skall kunna kräla obehindrat, har följande medel genomförts, till uppfostran och bildande av arbetskrafter för detta svåra verk och i avsikt att uppnå ett oklanderligt arbete. Först och främst genomdrevs den judiska stammens isolering, så att ingen skulle kunna tränga in i dess krets och upptäcka hemligheterna under pågående aktivitet. För judarna har det kungjorts profetiskt, att de är utvalda bland människorna av Gud själv för att behärska jorden genom en odelbar Sionsk kungamakt. Det hade ingivits dem att endast judarna är Guds söner och endast de är värda epitetet människa. De övriga människorna är skapade av Gud endast som judarnas arbets kreatur och slavar (de har fått mänskliga anletsdrag bara för att inte verka fränstötande på judarna då dessa tar emot deras tjänster). Judarnas roll åter består i att ta herraväldet över hela världen för Sion (se Sauh 91, 21, 1051).

Det har blivit judarna ingivit att de är högre väsen och att de därför inte ska kunna beblanda sig med de djuriska stammarna av andra folk.

Dessa principer har ingivits judarna genom uppfostran i hemliga och offentliga skolor samt i de judiska familjerna. En självupphöjelse över övriga människor - en självförgudning med Guds söners rätt (se Jihal 67, Sauh 58, 2).

Kabalsystemet har gynnat det sionska folkets isolering, eftersom det ålägger varje jude att understödja sina landsmän, oberoende av det stöd de alla får av Sions lokala självstyrelse, vilken har olika namn: - kabal, konsistorium, kommitté i judeärenden, kansli för uppbörd av skatter o dyl. Den döljer därmed den sionistiska administrationen för andra styrelsers blickar och

skyddar alltid noga den sionistiska självstyrelsen som varande religiös.

Ovannämnda sekelgamla idé har inverkat även på principerna i det judiska materiella livet. Om vi läser Hopaim § 14, sid.1, Eben-Gaesar § 44, sid. 8 1/1, XXXVI Ebamot 98, XXV Ketubat, 3 b, XXXIV Sanhedrin, 74 c; XXX Kaduschin, 68 a, författade till Sions förhärligande, ser vi att judarna verkligen har behandlat och behandlar oss som kreatur. Folkens tillhörigheter och till och med deras liv anser de som sina tillhörigheter och disponerar över dem efter eget gottfinnande, då de kan göra detta ostraffat förstås. Deras administration sanktionerar sådant genom absolution för alla illdåd som judarna utför mot icke-judar; denna syndaförlåtelse sker på Jom Kippur - den judiska nyårsdagen, då judarna samtidigt får tillstånd att utföra nya illdåd under det kommande året.

Förutom allt det som sagts ovan, har den sionska styrelsen, i sin önskan att uppväcka sitt folks oförsonlighet och hat till den övriga mänskligheten, då och då utlämnat några av Talmuds regler till gojerna, vilket väckt antisemitismen till liv. Denna antisemitism har även gynnat Sion på det sättet att den förutom hat i judarnas hjärtan väckt en känsla av medömkan i, för dem, viktiga enskilda personers hjärtan med det så kallat orättvist förföljda folket. Denna känsla har fått många att bli Sions tjänare.

Genom att jaga och skrämman upp den judiska hopen (makthavarna i Sion har ännu aldrig fått lida av detta varken i sina lagar eller i sin administrativa helhet) har antisemitismen hållit denna plebs i obegränsad undergivenhet gentemot sina ledare, då de alltid förstått att i tid med framgång försvara sitt folk. Detta är inget att förvånas över, då ledarna själva hetsat sina drevhundar (gojerna), vilka på ett utmärkt sätt jagat samma deras hjordar och gjort dem till lydiga, blinda verkställare av herdarnas befallningar, vilka är inriktade på att skapa det Sions världsförbund, som man nu redan kan skymta bakom förlåten. Enligt sin egen åsikt har judarna redan uppnått en ställning av överregering och styr, omärkligt för alla icke-judar, efter sin vilja alla världens kanslier.

Utan tvivel har det förnämsta erövringsmedlet i Sions händer alltid varit guld, och därför har man blivit tvungen att inte bara skaffa fram det utan även höja dess värde.

Guldmyntfoten har haft till funktion att öka priset på guld och att få guld att hamna i Sions kassor samt att skapa yttre och inre oroligheter, vilket framgår av Rothschildarnas historia publicerad i Paris i "Libre Parole". Genom dessa oroligheter har man skapat kapitalets monopoliserade styrka under liberalismens och "vetenskapligt" utarbetade ekonomiska och sociala teories baner.

Den omständigheten att man kallat alla möjliga "teorier" vetenskapliga, har gjort och gör även fortfarande Sion betydande tjänster. Röstningssystemen har gjort det möjligt att genomföra allt som den Sionska styrelsen önskat, eftersom de verkar genom att muta eller övertala viktiga personer och hopens pluralitet, speciellt i de fall då de lyckats ge social eller politisk betydelse åt denna pluralitet. Nödstända intelligenser, kortsynta liberaler och andra liknande personligheter har även tjänat Sion väl. För Sion är den bekvämaste och mest önskvärda regeringsformen – den republikanska regimen, vilken ger verksamheten i Sions armé full frihet och även frihet åt anarkisterna. Det är därför de så ivrigt gör propaganda för liberalismen ledda av pressen som blint lyder Sion och medvetet ignorerar det redan tillräckligt uppenbara faktum att det inte finns någon personlig frihet i en republik, eftersom det i republiken existerar en frihet för massans pluralitet att förtrycka minoriteten även om denna skulle ha rätt. Pluraliteten följer alltid det Sionska kapitalets agenter, vilka får reklam genom affischer uppklistrade i gathörnen och tidningsartiklar, som Sion, enligt Montefiores föreskrift, inte bör knussla med till förmån för sina agenter.

Pressen undviker även att påpeka, naturligtvis inte utan påbud från känt håll, att den enda opartiska i ett land är den självhärskande monarken. Ty för honom är varje undersåte i samma mån son av hans rike och endast självhärskardömet ger personlig frihet och garanterar den mot den oförnuftiga

massans tryck.

Endast för en självhärskare är det ofördelaktigt att tillerkänna folkmassornas våld frihet att genom sin pluralitet bryta ned sådana framstående förmågor vilka kan komma från alla samhällslager i hans rike.

Den, som önskar utverka eller bevara personlig frihet, den bör inte fordra frihet för folkmassan, viken då tränger ut de bästa genom att den i en republik, som en fårscock, inte springer efter sina verkliga herdar utan efter Sions agenter, vilket den republikanska regeringsformen i det olyckliga Frankrike nu tydligt visar.

För närvarande underkastar sig alla länder på jorden den tjuvaktiga överregeringens åtgärder, det vill säga Sions regering, som anger tonen i deras konserter, eftersom den har i sina händer alla statsväxlar på obetalda och växande skulder. Sion taxerar alla värden och all egendom, däribland även jordegendomar, attesterar och reklamerar alla mer framstående personligheter, ställer alla, för dem själva obehagliga och mindre önskvärda personer, under chefskapets eller den allmänna meningens förmynderskap, genom att därvid tillgripa antingen hemliga angivelser och bedrägerier eller genom att gå via pressen eller rättare sagt genom dennas världsagentur, vilken endast ett fåtal tidningar står utanför.

Nu har Sion genom sin reklam uppfunnit så kallade "tidsidéer", "vetenskapliga teorier"; på dessa beror framgång eller motgång för människorna, deras produktionsförmåga och deras uppfinningar. Ty börser, handeln och diplomatin är alla i deras händer. Allt detta leder den att uppfostra människorna i materialistisk anda, vilket dödar själen, principen, skapelsekraften och förvandlar alla dess adepter till mekaniska dockor som endast söker materiella fördelar och blir blinda och omdömeslösa, slaviska tjänsteandar för Sions vinningslystnad.

Snart är det slut på folkets frihet och följaktligen även på den personliga friheten, vilken inte kan leva i ett tillstånd då pengars makt ger folkmassan och dess våld makt över en rättslös minoritet även om denna är mer värd och

förnuftigare.

Rothschildarnas historia visar att Frankrike har Sion att tacka för sin republikanska regeringsform, och där har ännu inte en enda av dess valda representanter uppfyllt det som han lovat, om inte dessa löften överensstämmer med den Sionska regeringens program.

Sådant är "Sions visdoms" dokument, sådana är de djävulska planerna i det talmudiska Israels frimureri.

Behöver man tillägga att publiceringen av detta dokument år 1905 mottogs med tystnadens hat av hela den Sion tillgivna pressen och med fullständig - knappast ens lättsinnig - ouppmärksamhet av dem som av kejsaren hade blivit kallade att leda regeringshandlingarna i det ryska riket?

Men fröet, som kastades i jorden och göddes med blod utgjutit av Sion, har inte dött utan skjutit grodd och ökat människornas kunskap och tvingat "mången att rentvå och vitmena sig".

Hurdan är denna grodd?

Vittnesmålen om dess tillväxt är otaliga, men för vårt ändamål räcker det att anföra två vittnesmål från två världar: från Moskva och New York, ur hjärtat av gamla och nya världen, för att visa att kunskapens frö ännu inte förtorkat i människornas hjärtan.

* * *

I ett novembernummer av Moskoffskija Vjadomosti från år 1910 finns en artikel av V. Thur med rubriken: "De hemliga judiska programmen". Artikeln har följande lydelse:

"Under de senaste 50 åren har världen skakats av ett inte ringa antal revolutionära katastrofer och var och en av dessa katastrofer har med ett stort steg fört judefrågan framåt. I Ryssland lyckades, trots den genialiska "Herzensteinska" förberedelsen, revolutionen ändå inte fullständigt, men mycket har ändå arrangerats av judarna tack vare händelserna under åren 1905-1906.

Aldrig har man sett en sådan hoppfullhet hos judarna som på de senaste judiska mötena. Till riksduman har man redan lämnat in ett projekt om judarnas likställighet undertecknat av ett betydligt antal dumamedlemmar. Ännu mer har judarna redan fått de facto. Från Wittes tid härstammar en i administrativ ordning utgiven serie cirkulära föreskrifter, genom vilka gränsen för judarnas bosättning, tidigare svagt bevakad, har blivit helt lätt överskridbar.

Det ryska upproret, som demoraliserat och ruinerat rotbefolkningen, har visat sig vara obetingat fördelaktigt för judarna. En omständighet som bör betänkas.

För omkring fem år sedan berördes i den ryska pressen de hemliga judiska programmen, som framträdde under form av "de Pragska föredragen", som hänförde sig till år 1850 och "de Sionska protokollen" som i stort sett är skrivna i vår tid. Enligt några forskare har frimureriet upplevt en oroande evolution. Detta, som man antagit, fredliga förbund av filosofer och filantroper har råkat under judiskt inflytande och förvandlats till en farlig organisation som strävar att tillintetgöra den kristna regimen för att på dess ruiner grunda ett judiskt världsvälde.

Om "de Pragska föredragen" endast lägger fram teoretiska vägar och medel för att uppnå ett judiskt världsvälde, så bekräftar redan "de Sionska protokollen" riktigheten av dessa teoretiska slutledningar och resultat genom exempel och utslag av mångårig praktik. Men flertalet ryska män har med skeptiskt löje bemött avslöjandet av de judiska planerna som en sensationell bagatell. Tvivelaktigheten av de "Sionska protokollen" framkallade inte ens ett allvarligt försök till granskning.

En lättsinnig skepticism har i allmänhet inget rättfärdigande; hos oss har den ständigt åstadkommit en atmosfär av försumlighet som bara har retat aptiten hos våra listiga och trolösa inre och yttre fiender.

Det är skräckinjagande att man ignorerat innehållet i dokumenten, vilka som en spegel återgivit hela intrigen kring de senaste revolutionerna. Vare sig

de "Sionska protokollen" är äkta eller förfalskade så tjänar de oss i alla fall som en förklaring till våra inre oroligheter.

"Med sitt relativa fåtal", säger författaren till en nyligen utkommen bok, Djemtjenko, "är judarna själva inte i stånd att i öppen strid besegra grundbefolkningen, på vilken de parasiterar, och därför har de tänkt ut sätt att få gojerna att tillintetgöra sig själva genom skickligt genomförd desorganisering av dessa och genom de därigenom uppkomna inre stridigheterna i gojernas kretsar."

"Om guldets är den första makten i världen", förklarar 'de Pragska föredragen', "så är pressen den andra." Vi uppnår målet endast om pressen kommer i våra händer. Våra män bör leda de dagliga tidningarna. Vi behöver stora, politiska tidningar som blir opinionsbildare bland allmänheten, kritiken, gatulitteraturen och teatrarna."

Om guldets är inget att säga. Pressen övergår även i hela världen i de judiska händerna. För inte länge sedan meddelades det att nästan alla de förnämsta Wiener-tidningarna tillhör stora bankirfirmor. Så t.ex. äger Rothschilds bank ett så solitt organ som "Neue Freie Presse". På många ställen i världen har det, liksom i New York, uppstått farliga tidningstruster.

Det finns en makt, som är ouppnåeligt självförnekande och därför på ett naturligt sätt beskyddar allt det svaga – Monarken.

"Vi har ersatt", sägs det i "de Sionska protokollen", "nationens överhuvud med dess karikatyr – med republikens president – tagen ur folkhoppen, ur kretsen av våra kreatur ... Det är den första minan som lagts ut under gojimfolken."

Och i själva verket är den av "de våra" ledda pressens förhållande till monarkin som princip antingen öppet fientlig eller förrädiskt undergrävande.

Framgången har till och med överträffat "Sions vises" förväntningar. "Ni vet ju", påstår dessa vise, "att vi förringat de regerande gojernas prestige genom ofta upprepade attentat mot dem från våra agents sida." ... Och vidare: "... det finns inget farligare än det personliga initiativet; om det är genialiskt kan det uträtta mer än miljoner människor bland vilka vi har skapat split."

Vad är här mera: cynism eller bitter sanning?

Om rollen och betydelsen av den liberala hypnosens i spridandet av oroligheter uttalar sig "de Sionska protokollen" med särskild klarhet: "Då vi smittat ned rikskropparna med liberalism, med detta dödande gift, har hela deras politiska form förändrats. De har insjuknat i en dödlig sjukdom – blodförgiftning."

På självupplösningens väg kan vi inte gå längre.

Nu utropar även "Golos Moskvj" (Nr 260) med bitterhet: "Vi stampar hopplöst på stället, hopplöst förirrar vi oss i kretsen av motsägelser".

"Sions protokoll" ger ett klart svar på den ryska dumhetens fasor: "För att ta den allmänna meningen i sina händer bör man försätta den i villrådighet genom att från alla håll och kanter framkasta så många motsägande meningar att de oinvigda gojerna förirrar sig i deras labyrint".

Precis så går "de våras" press till väga. Låt oss t.ex. ta pressens senaste dityramber med anledning av diverse "stora minnen". Det började med Komisarscheffskaja. Därefter fann någon det nödvändigt att "trycka på fjädern" till Muromtseffs firande. Muromtseff var konstitutionalist, parlamentarist – en aktiv politiker. Därför, får man anta, firades han. Detta gav rätt att säga att kadetterna höll mönstring med sina styrkor. Sedan avlöstes plötsligt Muromtseff-oväsendet av Tolstoj-bullret. Och denna samma press tryckte på nytt på fjädern – och samma människor, Muromtseffs politiska beundrare, började med blommor hylla stoffet av skriftställaren som varken erkände politik, stat eller statsform. Tolstoj ärades såsom dödsstraffets avskaffare och samtidigt firade de Balmaschoff, Sipjagins mördare.

Det är hemskt att hos nutidens människor, vilka förirrat sig i motsägelser, se förnuftslösheten som tar överhanden, "en frukt av några liberala fraser". Detta är det inre tillstånd av desorganisation då, "den, som tagit påken i hand är korpral" ... Och om det är en socialist, en av Sions vise eller någon annan – det spelar ingen roll.

"De Sionska protokollen" är lärorika genom att de avslöjar den Kajava och

det mönster efter vilket den kristna kulturens självupplösning i verkligheten utbroderas."

Sådan är grodden i Moskva av det frö som satts av "Sions vises" uppdagade hemlighet. På vilket fält detta frö än grott spelar ingen roll, bara det har grott. Då ska det i sinom tid bära frukt efter sin art. Detta säger jag till dem som råkar läsa dessa rader och för vilka "Moskoffskija Vjadomosti" är en kämpe i det fientliga och föraktade lägret.

Och här är en röst, från andra sidan Atlanten, som behandlar samma ämne. Den har höjts i tidningen "Al-Kalemath" (Ordet) som ges ut på arabiska i New York. I denna tidning var en artikel införd om den judiska kabalens kamp mot kristendomen. När redaktören för Al-Kalemath, hans högvördighet biskopen av Brooklyn, Raphaël ger plats för denna artikel bifogar han en inledning och ett slutord. I företalet påpekar hans högvördighet att han anser det som sin herdeplikt att varna de kristna och i synnerhet sin församling för judarnas ansträngningar att avvända de kristna från Kristus. Judarna som anser sig vara Guds utvalda folk, föraktar alla ickejudar och har aldrig varit och kommer aldrig att bli anhängare av de läror som de själva predikar om broderskap och jämlikhet. En sådan förkunnelse är ingenting annat än en försåtlig fälla av de judiska ledande männen, avsedd att locka och kollra bort de kristna. Förnekelse och till och med drift med de kristna idealen började i Frankrike under den så kallade "stora revolutionen" och spred sig med beundransvärd planmässighet och följdriktighet över hela den kristna världen under revolutionens segertåg. Smittan trängde då även in i ortodoxins största bålverk på jorden - Ryssland. Denna följdriktighet bevisar då den sprider antikristendomens idéer att något slags mörk makt leder de styrkor som rest sig emot Kristus. Vem styr och leder hela denna invecklade intrig? Vem står i spetsen för sammansvärjningen som strävar att störta den regerande Kristi makt? Naturligtvis de i vilkas intresse det ligger att driva ut Kristus! Sådana fiender till de kristna är judarna, sedan gammalt Kristi och hans gudomliga läras motståndare.

Judarna, som bekänner tron på sitt tillkommande herravälde över världen, erkänner att förverkligandet av detta herravälde hindras genom föreningen av människorna i en stor familj av Kristi efterföljare. Därför strävar de efter att införa otro bland de kristna och att förstöra det band som stärker folken. Ju mera otro, oroligheter, oordningar desto mer försvagas de kristna staterna och desto starkare blir judendomens världsbetydelse.

För att förverkliga sitt herravälde och demoralisera de kristna bemäktigar sig judarna med framgång alla de institutioner som har inflytande på samhällslivet. De har bemäktigat sig pressen, bankerna, skolorna. Deras lärde förfalskar vetenskapen och judiska författare ägnar sig åt att popularisera falska sanningar som fabricerats av judarna.

I sin kamp mot Kristus och de kristna drar sig inte judarna för att ta till vilka medel som helst. Det räcker att studera ett cirkulär av "Alliance - Israélite Universelle", utsänt av denna judiska världsorganisation över hela världen, för att förstå vilken fara som hotar hela världens kristna. I detta cirkulärupprop framhålls det, uppriktigt och rakt på sak, att de kristna kyrkorna är ett hinder för den judiska saken och att det är nödvändigt att i judendomens intresse inte bara besegra dessa kyrkor utan även att tillintetgöra dem.

Innan det är för sent - förklara biskopen - bör de kristna inse att judendomens sammansvärjning mot hela världen inte är ett fantasifoster utan en sorglig verklighet ... I samma cirkulär av "Alliance Israélite Universelle" finner vi segerropet: "Den kristna kyrkans inflytande har fallit!"

Den triumferande Kabalens och dess Sinedrions segerrop, som med blixstens hastighet spreds över hela världen, eggade hela den kringstridda stammen till sådan stridslystnad att det till och med i Sibirien, som då ännu till synes inte var erövrat av Kabalen, sändes ut, i det judiska folkets namn, en proklamation av följande innehåll:

"Det kristna trälöket, under vilket de europeiska länderna redan för länge sedan råkat, går sin undergång till mötes. Detta slaveri bör tillintetgöras och Europas folk bör få frihet, vilken endast judarna kan ge dem. Judarna som

redan tidigt till en neslig död dömt Den som skapat detta slaveri, det vill säga Kristus. Gå inte in i det Ryska Folkets Förbund och liknande organisationer. De betyder ingenting. All makt finns hos oss judar. Industri och handel är i våra händer, banker och börser tillhör oss, den europeiska jämviktens vågskålar är i våra händer, den allmänna meningen och pressen står på vår sida och järnvägarna är våra. Vi tränger in och har trängt in i regeringsinstitutionerna och vi har överfört vår verksamhet till armén som också kommer att tillhöra oss. Slutligen, hela världens guld är i våra händer. Kom till oss eftersom det är vi, och endast vi, som har makten. Vi judar ger er frihet och befriar er från det slaveri som kristendomen har ålagt er."

Från Sibirien rungade judarnas segerrop till Rysslands södra gränser. "Judendomen", säger den judiska tidningen, "det bessarabiska livet" - ter sig för antisemitens febersjuka inbillning som ett skräckinjagande vilddjur, som hotar den ariska världen med undergång. Och denna skräck har fog för sig. Ungefär en liknande känsla erfar rikena vid åsynen av en bland dem uppstående och i styrka snabbt tilltagande ny och ung statsmakt. Likt alla stora suveräna folkslag har det judiska folket en världssträvan, en örns flykt och ett lejons djärvhet. I djärvheten visar sig nämligen en nations suveräna natur. Den som vågar, den är i stånd att uträtta något. Och judarna vågar delta i de mest riskabla initiativ, i de farligaste företag i världslivet. I de stormiga stunder då de små folken, liksom fåglarna före åskvädret, gömmer sig i sina bon och tystnar i fruktan, handlar judarna djärvt och maktmedvetet i främsta ledet. Deras mening lyssnar man till, deras vilja beaktas av de starkaste. Man kan inte låta bli att höra dem, eftersom de utgör en av faktorerna i den rasande stormen."

Är inte det en utmaning till hela den kristna världen, stolt, uppfylld av blodtörstigt hat och det största, rent djävulska förakt?

Och varför skulle inte Israel kunna utmana hela världen, då en av de i Europas politiska värld mest kända sönerna av denna förföljda stam, Disraëli-Beaconsfield, sedermera Englands premiärminister redan år 1844 under den

beryktade Berliner kongressen skrev i sin bok "Coningsby" följande rader:

"Och detta är resultatet av en kamp, att på våra judiska huvuden har fallit den övernaturliga tyngden av femton seklers oerhörd förnedring, nära nog slaveri. Men den har inte krossat oss med sin samvetslösa tyngd – nej, långt därifrån! Vi har endast skrattat åt den mänskliga uppfinningsförmågan som förgäves försökt tillintetgöra oss ... Judar, judar, överallt judar! Har det någonsin inträffat att någon mer eller mindre märklig rörelse i Europa skulle ha ägt rum utan vår verksamma inblandning? Låt oss som exempel ta den ryska politiken, som hanteras med en sådan hemlighetsfullhet att hela Västeuropa bleknar av skräck inför den. Vem inspirerar den, vem leder den? Judarna! För närvarande förbereds i Tyskland en mäktig revolution som till sin natur liknar reformationen. Under vems täckmantel utförs den? Återigen under judens! Vem har bemäktigat sig och monopoliserat nästan alla professorer vid de tyska universiteten? Neander, grundläggaren av den spiritualistiska katolicismen, och Regius, professorn i religionslära vid Berlins universitet – är de inte båda två judar? Och Benary samma universitets stolthet, är inte även han jude? Och Weil, professorn vid universitetet i Heidelberg, är även han jude. Med ett ord, om man frågar: vilken betydelse har de tyska professorerna av judisk härkomst?, blir svaret: de är legio! Och sedan kom jag till Petersburg och blev mottagen av den ryska finansministern, greve Kankrin. Han var son till en litauisk jude ... I Spanien fick jag audiens hos ministern Mendizabal. Han var, liksom jag, son till en jude från den aragoniska provinsen. I Paris önskade jag höra ministerpresidentens mening, och för mina ögonframträdde en hjälte, en marskalk av Frankrike, som nära nog bestigit Portugals tron – med ett ord Soult, son till en fransk jude. Det förvånar er: hur då, Soult, jude? Otvivelaktigt jude, liksom flera andra av Napoleon I:s marskalkar med Massena i spetsen – Massena som av oss kallas Manassia ... Från Paris for jag till Berlin. Där skulle jag besöka en preussisk minister. Och denne minister var också jude ... Som ni ser styrs världen inte alls av de personer som är synliga på den politiska arenan, utan av dem som håller sig bakom kulisserna"...

Läsaren kan av detta se att världen redan år 1844, enligt Englands förste ministers försäkran, inte styrdes av statsöverhuvudena utan av judarna.

Vi ska avsluta våra citat, som vittnar om ledarnas av det talmudistiska Israels verkliga triumf – inte över Herren Kristus och inte heller över de kristna – nej då, utan över världen som avvikit från Kristus, genom att här publicera ännu ett citat från tidningen "Russkoje Snamja" nr:15 av den 16 januari 1910. Detta är vad som är ordagrant återgivet i denna tidning under rubriken "Min Gud, min Gud, varför har Du övergivit oss!". Vi läser i denna tidning följande:

"Skrämmande är det som skett i Petersburgs Adelsklubb och sanningen överträffar sagan. Där har en hop judar av alla klasser och stånd firat judendomens första seger över kristendomen genom att frenetiskt applådera en visa, vars refräng utgjorde vår Frälsares sista ord på korset ... I denna elaka visa som sjungs av judarna som en segersång, upprepas de ondskefulla ord som evangelisterna med upprörda skrev ned: "Stig ned från korset du korsfäste, om du är Guds son!" Just dessa ord utropade en nuvarande judisk kantor från Adelsklubbens estrad i Petersburg och detta utrop har gjorts till en modern visrefräng som poängterar den blodiga skymfen ... Och ryska, ortodoxa människor stod där och lyssnade på honom och gjorde, utan att förstå innehållet i den judiska sången, skymfarna en tjänst. Om vi inte var så förgiftade av det judiska frimurargiftet så skulle väl ryssarna med öppna ögon kunna läsa de entusiastiska referat av den judiska konserten som förekom i "Retsch" och andra antikristna tidningar ... Dessa tidningar förklarade vad ryssarna inte förstod ... En tidning, tryckt på ryska, och läst av ryssar understår sig att alldeles uppriktigt förklara att den judiska publiken "njöt" av kupletterna till vilka Kristi korsfästelse tjänade som motiv. Vi har alla läst den judiska officiösa tidningens oerhörda bekännelse: gamla och unga, fattiga och rika, arbetare, köpmän, dignitärer, alla har fått veta orsaken till judarnas jubel och – ändå tiger de ..."

Denna artikel väcker fasa, som kommer blodet att isas i ådrorna och tanken att stelna inför det Messina-öde som tydligen väntar Ryssland.

Efterskrift

Ett dokument, från december 1919, som bekräftar "de Sionska protokollens" äkthet.

Enligt den i Berlin utkommande ryska tidningen Der Ruf av den 6 februari 1920, fann man i fickan på den i en drabbning, på estniska fronten, stupade bolsjevikkommendören, för 11:e skarpskyttebataljonen, juden Zunder, ett intressant dokument på hebreiska, vilket belyser judarnas verksamhet och hemliga organisation i Ryssland. Vi trycker det in extenso – utan alla kommentarer:

"Sekret. Till representanterna för samtliga avdelningar av israeliternas internationella förbund.

Israels söner! Stunden för vår slutliga seger är nära. Vi står på tröskeln till världsherraväldet. Det som vi förut endast kunde drömma om håller på att förverkligas. Ännu helt nyss svaga och hjälplösa, kan vi nu, tack vare den allmänna världsomvälvningen, höja våra huvuden med stolthet.

Vi bör dock vara försiktiga, eftersom man med visshet kan förutsäga att vi, sedan vi gått fram över störtade altaren och troner, har att gå vidare på den utstakade vägen.

Den för oss främmande religionens auktoritet och trosläror har vi genom framgångsrik propaganda underkastat en skoningslös kritik och bespottelse. Vi har störtat de främmande helgedomarna, vi har fått de kristna nationernas och staternas kultur och traditioner att vackla. Vi har gjort allt för att bringa det ryska folket under den judiska maktens ok och äntligen tvinga det på knä för oss. Vi har i det närmaste uppnått allt detta, men – vi bör trots det vara försiktiga, eftersom det kuvade Ryssland är vår arvfiende. Segern över Ryssland, som vi vunnit genom vår

andliga överlägsenhet, kan i en framtid, under en ny generation, vändas emot oss.

Ryssland är slagit till marken, Ryssland vrider sig i dödskamp under vår häl. Men glöm inte för ett ögonblick att vi måste vara försiktiga! Den heliga omsorgen om vår trygghet tillåter inte att vi hyser vare sig medlidande eller barmhärtighet. Äntligen har vi fått skåda det ryska folkets nöd och tårar! Genom att beröva detta folk dess egendom, dess guld har vi förvandlat det till ett folk av ömkliga slavar.

Var försiktiga och förteguna! Vi får inte ha medömkan med vår fiende. Vi bör röja undan det ryska folkets bästa och ledande element, så att det kuvade Ryssland inte kan få någon ledare. På så sätt tillintetgör vi varje möjlighet till motstånd mot vår makt. Vi bör väcka partihat och underblåsa oenighet bland arbetare och bönder. Krig och klasskamp tillintetgör alla kulturskatter som skapats av de kristna folken. Men var försiktiga, Israels söner! Vår seger är nära eftersom vår politiska och ekonomiska makt och vårt inflytande över massorna är i snabb tillväxt. Vi köper upp statslån och guld och därmed herraväldet på världsbörsen. Makten är i våra händer, men var försiktiga! Sätt ingen tro till förrädiska och dunkla krafter.

Bronstein, Apfelbaum, Rosenfeld, Steinberg – alla är de, liksom tusen andra, trogna söner av Israel. Vår makt i Ryssland är obegränsad. I städerna, kommissariaten, livsmedelskommissionerna, gårdskommittéerna osv. dominerar de våra. Men låt inte segern berusa er! Var försiktiga, ty ingen kommer att försvara oss utom vi själva.

Minns att man inte kan lita på den röda armén som en vacker dag kan vända sina vapen mot oss!

Israels söner! Stunden för vår länge åtrådda seger över Ryssland är nära. Slut era led fastare! Förkunna vårt folks nationalpolitik ännu högre! Kämpa för våra eviga ideal! Håll hemligt de gamla lagar som historien testamenterat till oss! Må vårt förstånd och vårt geni bevara och leda oss!

Centralkommittén för Petersburgska avdelningen av israeliternas internationella förbund."